

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1798/2003 van de Raad van 7 oktober 2003 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 218/92** 1
- ★ **Verordening (EG) nr. 1799/2003 van de Raad van 13 oktober 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1210/2003 betreffende bepaalde specifieke restricties op de economische en financiële betrekkingen met Irak** 12
- Verordening (EG) nr. 1800/2003 van de Commissie van 14 oktober 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 14
- ★ **Verordening (EG) nr. 1801/2003 van de Commissie van 14 oktober 2003 tot verlening van een voorlopige vergunning voor een nieuwe toepassing van een bepaald micro-organisme in de diervoeding ⁽¹⁾** 16
- Verordening (EG) nr. 1802/2003 van de Commissie van 14 oktober 2003 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95 19
- Verordening (EG) nr. 1803/2003 van de Commissie van 14 oktober 2003 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector slachtpluimvee 21
- ★ **Richtlijn 2003/93/EG van de Raad van 7 oktober 2003 houdende wijziging van Richtlijn 77/799/EEG betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het gebied van de directe en de indirecte belastingen** ... 23

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2003/730/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 13 december 2000 betreffende de staatssteun die Nederland voornemens is in de vorm van ontwikkelingshulp te verlenen voor de bouw van twee stukgoedschepen en twee pulp- en papierschepen door Bodewes/Pattje voor gebruik in Indonesië ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 4185)** 25

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

2003/731/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 13 november 2002 betreffende de maatregelen die Italië ten uitvoer heeft gelegd ten gunste van Pertusola Sud ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 4360)** 28

2003/732/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 10 oktober 2003 tot wijziging van Beschikking 93/52/EEG met betrekking tot de erkenning van enkele provincies in Italië als officieel brucellosevrij (*Brucella melitensis*) ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3562)** 30

2003/733/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 10 oktober 2003 tot wijziging van Beschikking 97/222/EG, wat de invoer van vleesproducten uit Estland, Litouwen en Slowakije betreft ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3566)** 32

2003/734/EG:

- ★ **Aanbeveling van de Commissie van 29 september 2003 inzake een gemeenschappelijke werkwijze voor wijziging van het ontwerp van de nationale voorzijde van voor circulatie bestemde euromuntstukken (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3388)** 38

Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie

- ★ **Gemeenschappelijk Standpunt 2003/735/GBVB van de Raad van 13 oktober 2003 tot wijziging van Gemeenschappelijk Standpunt 2003/495/GBVB inzake Irak** 40

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1798/2003 VAN DE RAAD**van 7 oktober 2003****betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 218/92**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 93,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Belastingontduiking en belastingontwijking over de grenzen van de lidstaten leiden niet alleen tot inkomstenderving voor de begrotingen, maar vormen ook een inbreuk op het beginsel van fiscale rechtvaardigheid en kunnen verstoringen in het kapitaalverkeer en in de concurrentievoorwaarden veroorzaken. Zij zijn dus van invloed op de werking van de interne markt.
- (2) De bestrijding van BTW-ontduiking vraagt om nauwe samenwerking tussen de administratieve autoriteiten die in elk van de lidstaten met de uitvoering van de terzake vastgestelde bepalingen belast zijn.
- (3) In het kader van de maatregelen inzake belastingharmonisatie met het oog op de voltooiing van de interne markt dient derhalve te worden voorzien in een gemeenschappelijke regeling voor de uitwisseling van inlichtingen tussen de lidstaten, met behulp waarvan de administratieve autoriteiten van de lidstaten elkaar wederzijdse bijstand moeten verlenen en met de Commissie moeten samenwerken teneinde een juiste BTW-toepassing op leveringen van goederen, dienstverrichtingen, intracommunautaire verwervingen van goederen en invoer van goederen te waarborgen.
- (4) De elektronische opslag en transmissie van bepaalde gegevens voor controledoeleinden ter zake van de BTW is onmisbaar voor een deugdelijke werking van het BTW-stelsel.

- (5) De voorwaarden voor de uitwisseling van, en de rechtstreekse toegang van de lidstaten tot, elektronisch opgeslagen gegevens in elke lidstaat moeten duidelijk worden omschreven. Om aan hun verplichtingen te kunnen voldoen, dienen ondernemers toegang te hebben tot bepaalde van die gegevens.
- (6) De lidstaat van verbruik heeft de primaire verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat niet in de Gemeenschap gevestigde leveranciers aan hun verplichtingen voldoen. De toepassing van de tijdelijke bijzondere regeling voor langs elektronische weg verrichte diensten waarin wordt voorzien bij artikel 26 quater van Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag ⁽⁴⁾ — vergt derhalve dat regels worden vastgesteld betreffende het verstrekken van informatie en de overdracht van geldmiddelen tussen de lidstaat van identificatie en de lidstaat van verbruik.
- (7) Bij Verordening (EEG) nr. 218/92 van de Raad van 27 januari 1992 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen (BTW) ⁽⁵⁾ is daartoe een regeling voor nauwe samenwerking tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten onderling en tussen die autoriteiten en de Commissie ingesteld.
- (8) Genoemde verordening vormt een aanvulling op de bepalingen van Richtlijn 77/799/EEG van de Raad van 19 december 1977 betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het gebied van de directe en indirecte belastingen ⁽⁶⁾.
- (9) Deze twee rechtsinstrumenten hebben hun nut bewezen, maar beantwoorden niet meer aan de nieuwe behoeften op het gebied van administratieve samenwerking als gevolg van de steeds hechtere integratie van de economieën binnen de interne markt.

⁽¹⁾ PB C 270 E van 25.9.2001, blz. 87.

⁽²⁾ PB C 284 E van 21.11.2002, blz. 121, 191.

⁽³⁾ PB C 80 van 3.4.2002, blz. 76.

⁽⁴⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/92/EG (PB L 331 van 7.12.2002, blz. 27).

⁽⁵⁾ PB L 24 van 1.2.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 792/2002 (PB L 128 van 15.5.2002, blz. 1).

⁽⁶⁾ PB L 336 van 27.12.1977, blz. 15. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

- (10) Het bestaan van twee verschillende rechtsinstrumenten voor de samenwerking op het gebied van de BTW blijkt daarenboven een belemmering te vormen voor een doelmatige samenwerking tussen de belastingadministraties.
- (11) Bovendien blijkt het nodig duidelijker en bindende regels vast te stellen voor de samenwerking tussen lidstaten, aangezien de rechten en plichten van alle betrokken partijen onvoldoende omschreven zijn.
- (12) Voorts zijn er te weinig rechtstreekse contacten tussen plaatselijke of nationale bureaus voor fraudebestrijding, doordat de communicatie in de regel plaatsvindt tussen de centrale verbindingsbureaus. Dat leidt zowel tot beperkte daadkracht en onvoldoende gebruik van het instrument voor administratieve samenwerking als tot vertragingen bij het doorgeven van inlichtingen. Er dienen dan ook rechtstreekse contacten tussen diensten plaats te vinden om een efficiënter en snellere samenwerking mogelijk te maken.
- (13) Ook is de samenwerking niet intensief genoeg, doordat er, afgezien van het VIES-systeem, te weinig automatische of spontane uitwisseling van inlichtingen tussen de lidstaten plaatsvindt. De uitwisseling van inlichtingen tussen de overheidsdiensten onderling en tussen overheidsdiensten en de Commissie dient te worden geïntensifieerd en sneller te worden uitgevoerd teneinde fraude doeltreffender te bestrijden.
- (14) Daarom is het nodig de in Verordening (EEG) nr. 218/92 en in Richtlijn 77/799/EEG opgenomen bepalingen betreffende de administratieve samenwerking op BTW-gebied samen te voegen en aan te scherpen. Duidelijkheidshalve dient dit te resulteren in één nieuw instrument dat genoemde verordening gaat vervangen.
- (15) Deze verordening dient andere communautaire maatregelen ter bestrijding van BTW-fraude onverlet te laten.
- (16) Voor de toepassing van deze verordening dient te worden overwogen de reikwijdte te beperken van bepaalde rechten en plichten die zijn neergelegd in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van gegevens⁽¹⁾, teneinde de in artikel 13, lid 1, onder e), van die richtlijn bedoelde belangen te vrijwaren.
- (17) De voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽²⁾.
- (18) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de met name bij het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie erkende beginselen in acht,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

1. Bij deze verordening worden de voorwaarden vastgesteld waaronder de administratieve autoriteiten die in de lidstaten met de uitvoering van de wetgeving inzake de belasting over de toegevoegde waarde (BTW) op leveringen van goederen, dienstverrichtingen, intracommunautaire verwervingen van goederen en invoer van goederen belast zijn, onderling en met de Commissie samenwerken om de naleving van die wetgeving te verzekeren.

Daartoe worden bij deze verordening regels en procedures vastgesteld, die de bevoegde autoriteiten in de lidstaten in staat stellen samen te werken, alsmede onderling alle inlichtingen uit te wisselen met het oog op een juiste BTW-heffing.

Bij deze verordening worden bovendien regels en procedures vastgesteld voor de uitwisseling van bepaalde inlichtingen langs elektronische weg, met name ter zake van de BTW op intracommunautaire transacties.

Voor de duur van de periode bepaald in artikel 4 van Richtlijn 2002/38/EG⁽³⁾ worden bij deze verordening tevens regels en procedures vastgesteld voor de elektronische uitwisseling van inlichtingen over de BTW op diensten die overeenkomstig de bijzondere regeling van Richtlijn 77/388/EEG, artikel 26 quater, langs elektronische weg worden verricht, alsmede voor eventuele daarop aansluitende uitwisselingen van inlichtingen en, wat de onder die bijzondere regeling vallende diensten betreft, voor de overdracht van geldmiddelen tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.

2. Deze verordening laat de toepassing in de lidstaten van de voorschriften inzake de wederzijdse rechtshulp in strafzaken onverlet.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „bevoegde autoriteit van een lidstaat“:
 - in België:
le ministre des finances
de minister van Financiën
 - in Denemarken:
Skatteministerien
 - in Duitsland:
Bundesministerium der Finanzen
 - in Griekenland:
Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών
 - in Spanje:
El Secretario de Estado de Hacienda

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽³⁾ PB L 128 van 15.5.2002, blz. 41.

- in Frankrijk:
le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie
 - in Ierland:
The Revenue Commissioners
 - in Italië:
il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali
 - in Luxemburg:
l'administration de l'enregistrement et des domaines
 - in Nederland:
de minister van Financiën
 - in Oostenrijk:
Bundesminister für Finanzen
 - in Portugal:
O Ministro das Finanças
 - in Finland:
Valtiovarainministeriö
Finansministeriet
 - in Zweden:
Chefen för Finansdepartementet
 - in het Verenigd Koninkrijk:
The Commissioners of Customs and Excise;
2. „centraal verbindingsbureau”: het bureau dat uit hoofde van artikel 3, lid 2, is aangewezen en de primaire verantwoordelijkheid draagt voor de contacten met de andere lidstaten op het gebied van de administratieve samenwerking;
 3. „verbindingsdienst”: elk ander bureau dan het centrale verbindingsbureau dat een specifieke territoriale of functionele bevoegdheid bezit en uit hoofde van artikel 3, lid 3, door de bevoegde autoriteit is aangewezen om op grond van deze verordening rechtstreeks inlichtingen uit te wisselen;
 4. „bevoegde ambtenaar”: een ambtenaar die op grond van deze verordening rechtstreeks de inlichtingen kan uitwisselen waartoe hem uit hoofde van artikel 3, lid 4, machtiging is verleend;
 5. „verzoekende autoriteit”: het centrale verbindingsbureau, een verbindingsdienst of elke bevoegde ambtenaar van een lidstaat die namens de bevoegde autoriteit om bijstand verzoekt;
 6. „aangezochte autoriteit”: het centrale verbindingsbureau, een verbindingsdienst of elke bevoegde ambtenaar van een lidstaat die namens de bevoegde autoriteit om bijstand wordt verzocht;
 7. „intracommunautaire transacties”: de intracommunautaire levering van goederen of de intracommunautaire verrichting van diensten;
 8. „intracommunautaire levering van goederen”: een levering van goederen die moet worden vermeld op de lijst bedoeld in artikel 22, lid 6, onder b), van Richtlijn 77/388/EEG;
 9. „intracommunautaire verrichting van diensten”: een verrichting van diensten die valt onder artikel 28 ter, onder C, D, E en F, van Richtlijn 77/388/EEG;
 10. „intracommunautaire verwerving van goederen”: het verwerven van het recht om als eigenaar te beschikken over roerende lichamelijke zaken, overeenkomstig artikel 28 bis, lid 3, van Richtlijn 77/388/EEG;
 11. „BTW-identificatienummer”: het nummer bedoeld in artikel 22, lid 1, onder c), d) en e), van Richtlijn 77/388/EEG;
 12. „administratief onderzoek”: alle door de lidstaten bij de uitoefening van hun taken verrichte controles, onderzoeken en acties gericht op het waarborgen van de juiste toepassing van de BTW-wetgeving;
 13. „automatische uitwisseling”: het systematisch en zonder voorafgaand verzoek verstrekken van vooraf bepaalde inlichtingen aan een andere lidstaat, met regelmatige, vooraf vastgestelde tussenpozen;
 14. „gestructureerde automatische uitwisseling”: het systematisch en zonder voorafgaand verzoek verstrekken van vooraf bepaalde inlichtingen aan een andere lidstaat, zodra deze inlichtingen beschikbaar worden;
 15. „spontane uitwisseling”: het onregelmatig en zonder voorafgaand verzoek verstrekken van inlichtingen aan een andere lidstaat;
 16. „persoon”:
 - a) een natuurlijk persoon,
 - b) een rechtspersoon,
 - c) indien de geldende wetgeving in die mogelijkheid voorziet, een vereniging van personen die bevoegd is rechtshandelingen te verrichten, maar niet de wettelijke status van rechtspersoon bezit;
 17. „toegang verlenen”: toestemming geven voor toegang tot de relevante elektronische gegevensbank, alsmede voor het verkrijgen van gegevens langs elektronische weg;
 18. „langs elektronische weg”: door middel van elektronische apparatuur voor gegevensverwerking (met inbegrip van digitale compressie) en gegevensopslag, met gebruikmaking van draden, radio, optische of andere elektromagnetische middelen;
 19. „CCN/CSI-netwerk”: het op het gemeenschappelijk communicatienetwerk (CCN) met gemeenschappelijke interface (CSI) gebaseerde gemeenschappelijk platform dat de Gemeenschap ontwikkeld heeft voor het elektronisch berichtenverkeer tussen de autoriteiten die bevoegd zijn op het gebied van douane en belastingen.

Artikel 3

1. De in artikel 2, punt 1, genoemde bevoegde autoriteiten zijn de autoriteiten uit naam waarvan deze verordening wordt toegepast.

2. Elke lidstaat wijst één centraal verbindingsbureau aan dat bij delegatie de primaire verantwoordelijkheid draagt voor de contacten met de andere lidstaten op het gebied van de administratieve samenwerking. Hij stelt de Commissie en de andere lidstaten hiervan in kennis.

3. De bevoegde autoriteit van elke lidstaat kan verbindingsdiensten aanwijzen. Het is de taak van het centrale verbindingsbureau om een lijst van deze diensten bij te houden en ervoor te zorgen dat deze lijst voor de centrale verbindingsbureaus van de andere betrokken lidstaten toegankelijk is.

4. Daarnaast kan de bevoegde autoriteit van elke lidstaat onder de door haar bepaalde voorwaarden bevoegde ambtenaren aanwijzen die op grond van deze verordening rechtstreeks inlichtingen kunnen uitwisselen. Wanneer zij dat doet kan zij het bereik van deze delegatie beperken. Het is de taak van het centrale verbindingsbureau om de lijst van deze ambtenaren bij te houden en deze lijst aan de centrale verbindingsbureaus van de andere betrokken lidstaten beschikbaar te stellen.

5. Ambtenaren die uit hoofde van de artikelen 11 en 13 inlichtingen uitwisselen, worden in elk geval geacht over de daartoe vereiste bevoegdheid te beschikken, overeenkomstig de door de bevoegde autoriteiten bepaalde voorwaarden.

6. Wanneer een verbindingdienst of een bevoegde ambtenaar een verzoek of een antwoord op een verzoek om bijstand verzendt of ontvangt, stelt deze het centrale verbindingsbureau van de eigen lidstaat hiervan overeenkomstig de bepalingen van deze lidstaat in kennis.

7. Wanneer een verbindingdienst of een bevoegde ambtenaar een verzoek om bijstand ontvangt dat een optreden buiten zijn territoriale bevoegdheid of ambtsgebied vereist, geeft hij het verzoek onverwijld door aan het centrale verbindingsbureau van de eigen lidstaat en stelt hij de verzoekende autoriteit hiervan in kennis. In dat geval vangt de in artikel 8 bedoelde termijn aan op de dag nadat het verzoek om bijstand aan het centrale verbindingsbureau is doorgezonden.

Artikel 4

1. De bij deze verordening ingestelde verplichting tot het verlenen van bijstand strekt zich niet uit tot het verstrekken van inlichtingen of documenten die de in artikel 1 bedoelde administratieve autoriteiten verkrijgen wanneer zij handelen met toestemming of op verzoek van een rechterlijke instantie.

2. Wanneer evenwel een bevoegde autoriteit overeenkomstig de nationale wetgeving gemachtigd is de in lid 1 bedoelde inlichtingen te verstrekken, kunnen deze worden verstrekt als onderdeel van de bij deze verordening ingestelde administra-

tieve samenwerking. Voor elke verstrekking van deze aard moet de voorafgaande toestemming van de rechterlijke instantie worden verkregen indien die toestemming krachtens de nationale wetgeving vereist is.

HOOFDSTUK II

UITWISSELING VAN INLICHTINGEN OP VERZOEK

Afdeling 1

Verzoek om inlichtingen en om administratieve onderzoeken*Artikel 5*

1. Op verzoek van de verzoekende autoriteit verstrekt de aangezochte autoriteit de in artikel 1 bedoelde inlichtingen, ook wanneer het verzoek een welbepaald geval of verscheidene welbepaalde gevallen betreft.

2. Met het oog op de in lid 1 bedoelde verstrekking van inlichtingen laat de aangezochte autoriteit de vereiste administratieve onderzoeken uitvoeren om deze inlichtingen te verkrijgen.

3. Het in lid 1 bedoelde verzoek kan een met redenen omkleed verzoek om een specifiek administratief onderzoek omvatten. Indien de lidstaat van oordeel is dat geen administratief onderzoek nodig is, stelt hij de verzoekende autoriteit onverwijld in kennis van de redenen waarop hij zijn oordeel baseert.

4. Voor het verkrijgen van de gevraagde inlichtingen of het verrichten van het gevraagde administratieve onderzoek gaat de aangezochte autoriteit, of de administratieve autoriteit waartoe zij zich heeft gericht, te werk als handelende zij ten eigen behoeve of op verzoek van een andere autoriteit van haar eigen lidstaat.

Artikel 6

De krachtens artikel 5 ingediende verzoeken om inlichtingen of administratieve onderzoeken worden voorzover mogelijk doorgegeven door middel van een standaardformulier dat volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde procedure wordt vastgesteld.

Artikel 7

1. Op verzoek van de verzoekende autoriteit verstrekt de aangezochte autoriteit haar alle pertinente inlichtingen die zij verkrijgt of waarover zij beschikt, alsmede de resultaten van administratieve onderzoeken, in de vorm van verslagen, verklaringen en andere bescheiden of voor eensluidend gewaarmerkte afschriften of uittreksels daarvan.

2. Originelen worden slechts verstrekt indien de geldende bepalingen van de lidstaat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, dat niet beletten.

Afdeling 2

Termijn voor het verstrekken van inlichtingen*Artikel 8*

De aangezochte autoriteit gaat zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk drie maanden na de datum van ontvangst van het verzoek, over tot het verstrekken van de in de artikelen 5 en 7 bedoelde inlichtingen.

Ingeval deze inlichtingen de aangezochte autoriteit echter reeds ter beschikking staan, wordt deze termijn ingekort tot ten hoogste één maand.

Artikel 9

Voor bijzondere categorieën gevallen kunnen de aangezochte en de verzoekende autoriteit andere termijnen dan die van artikel 8 overeenkomen.

Artikel 10

Wanneer de aangezochte autoriteit niet binnen de gestelde termijn aan het verzoek kan voldoen, deelt zij de verzoekende autoriteit onverwijld schriftelijk mee waarom zij de termijn niet kan nakomen, en wanneer zij denkt waarschijnlijk aan het verzoek te kunnen voldoen.

Afdeling 3

Aanwezigheid in de administratiekantoren en deelname aan administratieve onderzoeken*Artikel 11*

1. De verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit kunnen overeenkomen dat, met het oog op de uitwisseling van de in artikel 1 bedoelde inlichtingen door de verzoekende autoriteit gemachtigde ambtenaren, onder de door de aangezochte autoriteit vastgestelde voorwaarden, aanwezig mogen zijn in de kantoren waar de administratieve autoriteiten van de lidstaat waar de aangezochte autoriteit gevestigd is, hun taken vervullen. Indien de verlangde inlichtingen staan in bescheiden waartoe de ambtenaren van de aangezochte autoriteit toegang hebben, ontvangen de ambtenaren van de verzoekende autoriteit afschriften van de bescheiden die de verlangde inlichtingen bevatten.

2. De verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit kunnen overeenkomen dat, met het oog op de uitwisseling van de in artikel 1 bedoelde inlichtingen, door de verzoekende autoriteit aangewezen ambtenaren, onder de door de aangezochte autoriteit vastgestelde voorwaarden, bij de administratieve onderzoeken aanwezig mogen zijn. Uitsluitend de ambtenaren van de aangezochte autoriteit zijn met de uitvoering van het administratieve onderzoek belast. De ambtenaren van de verzoekende autoriteit oefenen niet de aan de ambtenaren van de aangezochte autoriteit verleende controlebevoegdheden uit. Zij kunnen wel toegang krijgen tot dezelfde plaatsen en bescheiden als laatstgenoemden, door tussenkomst van dezen, en alleen ten behoeve van het lopende administratieve onderzoek.

3. De ambtenaren van de verzoekende autoriteit die uit hoofde van de leden 1 en 2 in een andere lidstaat aanwezig zijn, dienen te allen tijde een schriftelijke opdracht te kunnen voorleggen waarin hun identiteit en hun officiële hoedanigheid zijn vermeld.

Afdeling 4

Gelijktijdige controles*Artikel 12*

Met het oog op de uitwisseling van de in artikel 1 bedoelde inlichtingen kunnen twee of meer lidstaten overeenkomen om ieder op zijn grondgebied over te gaan tot gelijktijdige controles van de situatie van een of meer belastingplichtigen die voor die lidstaten een gemeenschappelijk of complementair belang vertegenwoordigen, wanneer dergelijke controles efficiënter lijken dan door slechts één lidstaat uitgevoerde controles.

Artikel 13

1. Elke lidstaat stelt zelfstandig vast welke belastingplichtigen hij voornemens is voor een gelijktijdige controle voor te stellen. Zijn bevoegde autoriteit deelt de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken lidstaten mee welke dossiers voor een gelijktijdige controle worden voorgesteld. Zij motiveert de keuze in de mate van het mogelijke door de inlichtingen te verstrekken die tot deze keuze hebben geleid. Zij geeft aan binnen welk tijdsbestek deze controles moeten plaatsvinden.

2. De betrokken lidstaten beslissen vervolgens of zij aan de gelijktijdige controles wensen deel te nemen. De bevoegde autoriteit waaraan een gelijktijdige controle wordt voorgesteld, bevestigt de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvan het voorstel uitging dat zij de uitvoering van deze controle aanvaardt of geeft haar een met redenen omkleed afwijzend antwoord.

3. De bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten wijzen elk voor zich een vertegenwoordiger aan die belast wordt met de leiding en de coördinatie van de controle.

HOOFDSTUK III

VERZOEK TOT ADMINISTRATIEVE NOTIFICATIE*Artikel 14*

Op verzoek van de verzoekende autoriteit gaat de aangezochte autoriteit, overeenkomstig de geldende voorschriften betreffende de kennisgeving van de overeenkomstige akten van de lidstaat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, over tot kennisgeving aan de geadresseerde van alle akten en beslissingen die uitgaan van de administratieve autoriteiten en betrekking hebben op de toepassing van de BTW-wetgeving op het grondgebied van de lidstaat waar de verzoekende autoriteit gevestigd is.

Artikel 15

Het verzoek tot kennisgeving, waarin het voorwerp van de akte of beslissing waarvan kennis moet worden gegeven, wordt vermeld, vermeldt tevens de naam, het adres en alle overige gegevens die nodig zijn ter bepaling van de geadresseerde.

Artikel 16

De aangezochte autoriteit stelt de verzoekende autoriteit onverwijld in kennis van het gevolg dat aan het verzoek tot kennisgeving is gegeven en, meer in het bijzonder, van de datum waarop de kennisgeving van de akte of beslissing aan de geadresseerde heeft plaatsgevonden.

HOOFDSTUK IV

UITWISSELING VAN INLICHTINGEN ZONDER VOORAFGAAND VERZOEK*Artikel 17*

Onverminderd de bepalingen van de hoofdstukken V en VI, gaan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten over tot automatische of gestructureerde automatische uitwisseling van de in artikel 1 bedoelde inlichtingen met de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken lidstaten in de volgende situaties:

1. wanneer de belastingheffing wordt geacht plaats te vinden in de lidstaat van bestemming en de doeltreffendheid van het controlesysteem noodzakelijkerwijs afhangt van door de lidstaat van oorsprong verstrekte inlichtingen;
2. wanneer een lidstaat gegronde redenen heeft om aan te nemen dat in de andere lidstaat een inbreuk op de BTW-wetgeving heeft of vermoedelijk heeft plaatsgevonden;
3. wanneer in de andere lidstaat gevaar voor belastingderving bestaat.

Artikel 18

Volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld:

1. de exacte categorieën inlichtingen die moeten worden uitgewisseld;
2. de frequentie van de uitwisseling;
3. de praktische regelingen voor de uitwisseling van inlichtingen.

Elke lidstaat bepaalt of hij deelneemt aan de uitwisseling van een bepaalde categorie inlichtingen en of dit automatisch dan wel gestructureerd automatisch geschiedt.

Artikel 19

De bevoegde autoriteiten van de lidstaten kunnen elkaar in alle omstandigheden spontaan mededeling doen van alle in artikel 1 bedoelde inlichtingen waarvan zij kennis hebben.

Artikel 20

De lidstaten nemen de nodige administratieve en organisatorische maatregelen om de uitwisseling van inlichtingen uit hoofde van dit hoofdstuk mogelijk te maken.

Artikel 21

Een lidstaat kan er niet toe verplicht worden om voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk BTW-plichtigen nieuwe verplichtingen met het oog op het vergaren van inlichtingen op te leggen of een buitensporige administratieve last op zich te nemen.

HOOFDSTUK V

OPSLAG EN UITWISSELING VAN INLICHTINGEN DIE SPECIEF BETREKKING HEBBEN OP INTRACOMMUNAUTAIRE TRANSACTIES*Artikel 22*

1. Elke lidstaat houdt een elektronische gegevensbank bij waarin hij de inlichtingen opslaat en verwerkt die hij overeenkomstig artikel 22, lid 6, onder b), in de versie van artikel 28 nonies van Richtlijn 77/388/EEG vergaart.

Met het oog op het gebruik van deze inlichtingen in het kader van de bij deze verordening ingestelde procedures worden de inlichtingen opgeslagen voor een periode van ten minste vijf jaar, te rekenen vanaf het einde van het kalenderjaar waarin toegang tot de inlichtingen moet worden verleend.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de gegevensbank actueel, volledig en accuraat blijft.

Volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde procedure worden criteria vastgesteld aan de hand waarvan wordt bepaald welke wijzigingen niet relevant, essentieel of nuttig zijn en derhalve niet behoeven te worden aangebracht.

Artikel 23

Op basis van de overeenkomstig artikel 22 opgeslagen gegevens verkrijgt de bevoegde autoriteit van een lidstaat automatisch en onverwijld van elke andere lidstaat, of heeft zij rechtstreeks toegang tot, de volgende inlichtingen:

1. de BTW-identificatienummers die zijn toegekend door de lidstaat die de inlichtingen ontvangt;
2. de totale waarde van alle intracommunautaire leveringen van goederen aan de personen aan wie die nummers zijn toegekend, door alle in de lidstaat die de inlichtingen verschaft voor BTW-doeleinden geïdentificeerde handelaren.

De in punt 2 bedoelde waarden worden uitgedrukt in de munteenheid van de lidstaat die de inlichtingen verschaft en hebben betrekking op kalenderkwartalen.

Artikel 24

Op basis van de overeenkomstig artikel 22 opgeslagen gegevens verkrijgt de bevoegde autoriteit van een lidstaat, wanneer zij het nodig acht intracommunautaire verwervingen van goederen te controleren, doch uitsluitend met het oog op het voorkomen van inbreuken op de BTW-wetgeving, rechtstreeks en onverwijld, of heeft zij rechtstreeks langs elektronische weg toegang tot, alle volgende inlichtingen:

1. de BTW-identificatienummers van de personen die de in artikel 23, punt 2, bedoelde leveringen hebben verricht; en
2. de totale waarde van deze leveringen door elk van deze personen aan elke persoon aan wie een BTW-identificatienummer als bedoeld in artikel 23, punt 1, is toegekend.

De in punt 2 bedoelde waarden worden uitgedrukt in de munteenheid van de lidstaat die de inlichtingen verschaft en hebben betrekking op kalenderkwartalen

Artikel 25

1. Wanneer de bevoegde autoriteit van een lidstaat krachtens de artikelen 23 en 24 verplicht is toegang tot inlichtingen te verlenen, doet zij dit zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen drie maanden te rekenen vanaf het einde van het kalenderkwartaal waarop de inlichtingen betrekking hebben.

2. In afwijking van lid 1 wordt, wanneer in de in artikel 22 bedoelde omstandigheden inlichtingen aan de gegevensbank worden toegevoegd, zo spoedig mogelijk en binnen de drie maanden volgend op het kalenderkwartaal waarin de aanvullende inlichtingen zijn verkregen, toegang tot de toegevoegde inlichtingen verleend.

3. De voorwaarden voor het beschikbaar stellen van de gecorrigeerde inlichtingen worden volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

Artikel 26

Wanneer de bevoegde autoriteiten van de lidstaten voor de toepassing van de artikelen 22 tot en met 25 inlichtingen in elektronische gegevensbanken opnemen en die inlichtingen langs elektronische weg uitwisselen, nemen zij de maatregelen die noodzakelijk zijn om naleving van artikel 41 te verzekeren.

Artikel 27

1. Elke lidstaat houdt een elektronische gegevensbank bij waarin alle personen zijn opgenomen aan wie in de betrokken lidstaat een BTW-identificatienummer is toegekend.

2. De bevoegde autoriteit van een lidstaat kan te allen tijde, op basis van de overeenkomstig artikel 22 opgeslagen gegevens, rechtstreeks of door middel van toezending, bevestiging

krijgen van de geldigheid van het BTW-identificatienummer waaronder een persoon een intracommunautaire levering van goederen of diensten heeft ontvangen of verricht.

Op specifiek verzoek deelt de aangezochte autoriteit tevens de datum mee waarop het BTW-identificatienummer is toegekend en, in voorkomend geval, de datum vanaf welke het BTW-nummer niet meer geldig is.

3. Op verzoek verstrekt de bevoegde autoriteit ook onverwijld de naam en het adres van de persoon aan wie het nummer is toegekend, mits die inlichtingen door de verzøkende autoriteit niet worden opgeslagen om deze eventueel op een later tijdstip te gebruiken.

4. De bevoegde autoriteiten van elke lidstaat zorgen ervoor dat de personen die bij intracommunautaire leveringen van goederen of diensten betrokken zijn, alsmede, voor de duur van de periode bepaald in artikel 4 van Richtlijn 2002/38/EG, de personen die de in artikel 9, lid 2, onder e), laatste streepje, van Richtlijn 77/388/EEG bedoelde diensten leveren, bevestiging kunnen krijgen van de geldigheid van een aan een welbepaalde persoon toegekend BTW-identificatienummer.

Gedurende de periode bepaald in artikel 4 van Richtlijn 2002/38/EG verstrekken de lidstaten deze gegevens met name langs elektronische weg, overeenkomstig de in artikel 44, lid 2, bedoelde procedure.

5. Wanneer de bevoegde autoriteiten van de lidstaten voor de toepassing van de leden 1 tot en met 4 inlichtingen in elektronische gegevensbanken opslaan en die inlichtingen langs elektronische weg uitwisselen, nemen zij de maatregelen die noodzakelijk zijn om naleving van artikel 41 te verzekeren.

HOOFDSTUK VI

BEPALINGEN INZAKE DE BIJZONDERE REGELING VAN ARTIKEL 26 QUATER VAN RICHTLIJN 77/388/EEG*Artikel 28*

De volgende bepalingen zijn van toepassing op de bijzondere regeling van artikel 26 quater van Richtlijn 77/388/EEG. De definities onder A van dat artikel gelden eveneens voor de toepassing van dit hoofdstuk.

Artikel 29

1. De in artikel 26 quater, onder B, punt 2, tweede alinea, van Richtlijn 77/388/EEG bedoelde mededeling die door de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige bij aanvang van zijn activiteiten aan de lidstaat van identificatie wordt gedaan, geschiedt langs elektronische weg. De technische details, inclusief een gemeenschappelijk elektronisch bericht, worden vastgesteld volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde procedure.

2. De lidstaat van identificatie zendt de meegedeelde inlichtingen langs elektronische weg toe aan de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten, binnen tien dagen te rekenen vanaf het einde van de maand waarin de mededeling van de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige is ontvangen. Op dezelfde wijze worden de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten in kennis gesteld van het toegekende identificatienummer. De technische details, inclusief een gemeenschappelijk elektronisch bericht waarin deze informatie wordt verzonden, worden vastgesteld volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde procedure.

3. Indien een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige uit het identificatieregister wordt verwijderd, stelt de lidstaat van identificatie de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten daarvan onverwijld langs elektronische weg in kennis.

Artikel 30

De aangifte met de in artikel 26 quater, onder B, punt 5, van Richtlijn 77/388/EEG genoemde gegevens, wordt langs elektronische weg ingediend. De technische details, inclusief een gemeenschappelijk elektronisch bericht, worden vastgesteld volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde procedure.

De lidstaat van identificatie zendt deze gegevens langs elektronische weg toe aan de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat, uiterlijk tien dagen na het einde van de maand waarin de aangifte is ontvangen. De lidstaten die hebben voorgeschreven dat de belastingaangifte dient te luiden in een andere valuta dan de euro, zetten de bedragen om in euro tegen de op de laatste dag van de aangifteperiode geldende wisselkoers. De omwisseling vindt plaats volgens de wisselkoersen die de Europese Centrale Bank voor die dag heeft bekendgemaakt of, als er die dag geen bekendmaking heeft plaatsgevonden, op de eerstvolgende dag van bekendmaking. De technische details over de wijze waarop deze informatie wordt verzonden, worden overeenkomstig de procedure van artikel 44, lid 2, vastgesteld.

De lidstaat van identificatie zendt de lidstaat van verbruik langs elektronische weg de informatie toe die nodig is om te bepalen met welke driemaandelijke aangifte een betaling overeenstemt.

Artikel 31

Artikel 22 is eveneens van toepassing op informatie die door de lidstaat van identificatie is verzameld uit hoofde van artikel 26 quater, onder B, punten 2 en 5, van Richtlijn 77/388/EEG.

Artikel 32

De lidstaat van identificatie zorgt ervoor dat het bedrag dat door de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige is betaald, gestort wordt op de bankrekening in euro die is aangewezen door de lidstaat van verbruik waaraan de betaling verschuldigd is. De lidstaten die hebben voorgeschreven dat de

aangifte dient te luiden in een andere valuta dan de euro, zetten de bedragen om in euro tegen de op de laatste dag van de aangifteperiode geldende wisselkoers. De omwisseling vindt plaats volgens de wisselkoersen die de Europese Centrale Bank voor die dag heeft bekendgemaakt of, als er die dag geen bekendmaking heeft plaatsgevonden, op de eerstvolgende dag van bekendmaking. De storting vindt plaats uiterlijk tien dagen na het eind van de maand waarin de betaling is ontvangen.

Indien de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige niet de totale verschuldigde belasting voldoet, zorgt de lidstaat van identificatie ervoor dat de betaling naar de lidstaten van verbruik wordt overgemaakt in evenredigheid met de in elke lidstaat verschuldigde belasting. De lidstaat van identificatie stelt de bevoegde autoriteiten van de lidstaten van verbruik daarvan langs elektronische weg in kennis.

Artikel 33

De lidstaten doen de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten langs elektronische weg mededeling van de relevante bankrekeningnummers voor de ontvangst van betalingen overeenkomstig artikel 32.

De lidstaten doen de bevoegde autoriteiten in de andere lidstaten onverwijld langs elektronische weg mededeling van wijzigingen van het normale belastingtarief.

Artikel 34

De artikelen 28 tot en met 33 zijn gedurende de in artikel 4 van Richtlijn 2002/38/EG bepaalde periode van toepassing.

HOOFDSTUK VII

BETREKKINGEN MET DE COMMISSIE

Artikel 35

1. De lidstaten en de Commissie onderzoeken en beoordelen de werking van de op grond van deze verordening ingestelde regeling voor administratieve samenwerking. De Commissie verzamelt de ervaringen van de lidstaten teneinde de werking van deze regeling te verbeteren.

2. De lidstaten verstrekken de Commissie alle beschikbare inlichtingen in verband met het gebruik dat zij van deze verordening maken.

3. Een lijst met de statistische gegevens die nodig zijn voor de evaluatie van deze verordening wordt vastgesteld volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde procedure. De lidstaten doen de Commissie mededeling van die gegevens, voorzover zij beschikbaar zijn en de mededeling ervan naar verwachting geen onredelijke administratieve lasten met zich brengt.

4. Teneinde de doeltreffendheid van deze regeling voor administratieve samenwerking met het oog op de bestrijding van belastingontduiking en belastingontwijking te beoordelen, kunnen de lidstaten de Commissie alle andere in artikel 1 bedoelde inlichtingen verstrekken.

5. De Commissie doet de in de leden 2, 3 en 4 bedoelde inlichtingen toekomen aan de andere betrokken lidstaten.

HOOFDSTUK VIII

BETREKKINGEN MET DERDE LANDEN

Artikel 36

1. Wanneer door een derde land aan de bevoegde autoriteit van een lidstaat inlichtingen zijn meegedeeld, kan laatstgenoemde deze doorgeven aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten die in deze inlichtingen geïnteresseerd zouden kunnen zijn en in elk geval aan de autoriteiten die erom verzoeken, voorzover de bijstandsregelingen met het derde land in kwestie dat toelaten.

2. Mits het betrokken derde land zich ertoe verplicht heeft de bijstand te verlenen die nodig is om bewijsmateriaal bijeen te brengen omtrent de onregelmatigheid van verrichtingen die strijdig lijken met de BTW-wetgeving, kunnen de krachtens deze verordening verkregen inlichtingen aan dat derde land worden meegedeeld, met toestemming van de bevoegde autoriteiten die deze hebben verstrekt en met inachtneming van hun nationale wetgeving betreffende de overdracht van persoonsgegevens aan derde landen.

HOOFDSTUK IX

VOORWAARDEN VOOR DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

Artikel 37

De verstrekking van inlichtingen uit hoofde van deze verordening geschiedt voor zover mogelijk langs elektronische weg overeenkomstig de praktische regelingen die worden vastgesteld volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 38

De verzoeken om bijstand, waaronder de verzoeken tot kennisgeving, en de bijgevoegde stukken mogen gesteld zijn in een door de aangezochte en de verzoekende autoriteit overeengekomen taal. Deze verzoeken gaan slechts in bijzondere gevallen, op grond van een met redenen omkleed verzoek van de aangezochte autoriteit, vergezeld van een vertaling in de officiële taal of in één van de officiële talen van de lidstaat waar die autoriteit is gevestigd.

Artikel 39

Gedurende de in artikel 4 van Richtlijn 2002/38/EG bedoelde periode zorgen de Commissie en de lidstaten ervoor dat bestaande of nieuwe communicatie- en informatie-uitwisselings-

lingssystemen die nodig zijn voor de uitwisseling van inlichtingen als omschreven in de artikelen 29 en 30 operationeel zijn. De Commissie is verantwoordelijk voor elke ontwikkeling van het gemeenschappelijk communicatienetwerk met gemeenschappelijke interface (CCN/CSI) die nodig is om de uitwisseling van die inlichtingen tussen de lidstaten mogelijk te maken. De lidstaten zijn verantwoordelijk voor elke ontwikkeling van hun systemen die nodig is om de uitwisseling van de inlichtingen via het CCN/CSI mogelijk te maken.

De lidstaten zien af van iedere eis tot terugbetaling van uit de toepassing van deze verordening voortvloeiende kosten, behalve, in voorkomend geval, wat de aan deskundigen uitbetaalde vergoedingen betreft.

Artikel 40

1. De aangezochte autoriteit van een lidstaat verstrekt de in artikel 1 bedoelde inlichtingen aan de verzoekende autoriteit van een andere lidstaat op voorwaarde dat:

- a) het aantal en de aard van de binnen een bepaalde periode door deze verzoekende autoriteit ingediende verzoeken om inlichtingen de aangezochte autoriteit administratief niet onevenredig zwaar belasten,
- b) de verzoekende autoriteit voor het verkrijgen van de inlichtingen eerst een beroep heeft gedaan op alle gebruikelijke bronnen die zij in de gegeven omstandigheden had kunnen benutten zonder het verkrijgen van het beoogde resultaat in gevaar te brengen.

2. Deze verordening legt niet de verplichting op onderzoek in te stellen of inlichtingen te verstrekken wanneer de wetgeving of de administratieve praktijk van de lidstaat die de inlichtingen moet verstrekken, de lidstaat niet toestaat dergelijk onderzoek in te stellen of zodanige inlichtingen in te winnen of te gebruiken voor de eigen doeleinden van deze lidstaat.

3. De bevoegde autoriteit van een lidstaat kan weigeren inlichtingen te verstrekken indien de betrokken lidstaat op wettelijke gronden niet in staat is gelijksoortige inlichtingen te verstrekken. De met redenen omklede afwijzing wordt door de aangezochte lidstaat aan de Commissie meegedeeld.

4. Het verstrekken van inlichtingen kan worden geweigerd indien dit zou leiden tot onthulling van een commercieel, industrieel of beroepsgeheim of van een handelswerkwijze of van gegevens waarvan de onthulling met de openbare orde in strijd zou zijn.

5. De aangezochte autoriteit stelt de verzoekende autoriteit in kennis van de redenen voor de afwijzing van een verzoek om bijstand.

6. Een minimumbedrag op grond waarvan een verzoek om bijstand kan worden voorgelegd, kan worden vastgesteld volgens de in artikel 44, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 41

1. De in enigerlei vorm uit hoofde van deze verordening verstrekte inlichtingen vallen onder de geheimhoudingsplicht en genieten de bescherming waarin voor soortgelijke inlichtingen wordt voorzien bij de nationale wetgeving van de ontvangende lidstaat en bij de overeenkomstige bepalingen die voor de communautaire instanties gelden.

Dergelijke inlichtingen mogen worden gebruikt voor de vaststelling van de grondslag, de inning of de administratieve controle van de belastingen.

Deze inlichtingen kunnen bovendien worden gebruikt om andere heffingen, rechten en belastingen vast te stellen die vallen onder artikel 2 van Richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen ⁽¹⁾.

Deze inlichtingen kunnen tevens worden gebruikt in tot de eventuele toepassing van sancties leidende gerechtelijke procedures die worden ingesteld in verband met inbreuken op de belastingwetgeving, onverminderd de algemene regels en de wettelijke bepalingen betreffende de rechten van verdachten en getuigen in deze procedures.

2. Personen die daartoe zijn gemachtigd door de instantie voor veiligheidsaccreditatie (IVA) van de Europese Commissie mogen alleen toegang hebben tot deze inlichtingen voorzover dat nodig is voor het onderhoud en de uitbouw van het CCN/CSI-netwerk.

3. In afwijking van lid 1 staat de bevoegde autoriteit van de lidstaat die de inlichtingen verstrekt toe, dat deze inlichtingen in de lidstaat van de verzoekende autoriteit ook voor andere doeleinden worden gebruikt, indien de wetgeving van de lidstaat van de aangezochte autoriteit het gebruik van de inlichtingen voor soortgelijke doeleinden toestaat.

4. Wanneer de verzoekende autoriteit van mening is dat inlichtingen die zij van de aangezochte autoriteit heeft ontvangen, van nut kunnen zijn voor de bevoegde autoriteit van een derde lidstaat, kan zij de inlichtingen aan deze autoriteit doorgeven. Zij stelt de aangezochte autoriteit daarvan vooraf in kennis. De aangezochte autoriteit kan het doorgeven van de inlichtingen aan een derde lidstaat verbinden aan de voorwaarde dat zij daarmee vooraf moet instemmen.

5. Voor de juiste toepassing van deze verordening beperken de lidstaten de reikwijdte van de verplichtingen en rechten neergelegd in artikel 10, artikel 11, lid 1, en de artikelen 12 en 21 van Richtlijn 95/46/EG, voorzover dit noodzakelijk is om de in artikel 13, onder e), van die richtlijn bedoelde belangen te vrijwaren.

⁽¹⁾ PB L 73 van 19.3.1976, blz. 18. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/44/EG (PB L 175 van 28.6.2001, blz. 17).

Artikel 42

De verslagen, verklaringen en overige bescheiden of de voor eensluidend gewaarmerkte afschriften of uittreksels daarvan, die door de ambtenaren van de aangezochte autoriteit zijn verkregen en aan de verzoekende autoriteit zijn doorgegeven in het kader van de bijstandsregeling van deze verordening, kunnen door de bevoegde instanties van de lidstaat van de verzoekende autoriteit als bewijs worden gebruikt op dezelfde voet als soortgelijke bescheiden die door een andere instantie van het eigen land worden doorgegeven.

Artikel 43

1. Voor de toepassing van deze verordening nemen de lidstaten alle nodige maatregelen teneinde:

- a) een effectieve interne coördinatie tussen de in artikel 3 bedoelde bevoegde autoriteiten te verzekeren;
- b) te zorgen voor rechtstreekse samenwerking tussen de instanties die tot die coördinatie zijn gemachtigd;
- c) de goede werking van de bij deze verordening ingestelde regeling voor de uitwisseling van inlichtingen te verzekeren.

2. De Commissie deelt alle inlichtingen die zij ontvangt en die zij kan verstrekken, zo spoedig mogelijk aan elke lidstaat mee.

HOOFDSTUK X

ALGEMENE EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 44

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Permanent Comité inzake administratieve samenwerking (hierna „het comité” genoemd).

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 45

1. Om de drie jaar, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening, dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de uitvoering van deze verordening.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze verordening vallende gebied vaststellen.

Artikel 46

1. De bepalingen van deze verordening laten verdergaande verplichtingen inzake wederzijdse bijstand welke voortvloeien uit andere rechtsbesluiten, met inbegrip van eventuele bilaterale of multilaterale overeenkomsten, onverlet.

2. Wanneer de lidstaten bilaterale regelingen treffen voor onder deze verordening vallende aangelegenheden, behalve voor het afwikkelen van een op zichzelf staand geval, stellen zij de Commissie daarvan zo spoedig mogelijk in kennis. De Commissie stelt op haar beurt de andere lidstaten daarvan in kennis.

Artikel 47

Verordening (EEG) nr. 218/92 wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar Verordening (EEG) nr. 218/92 worden beschouwd als verwijzingen naar de onderhavige verordening.

Artikel 48

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 7 oktober 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. TREMONTI

**VERORDENING (EG) Nr. 1799/2003 VAN DE RAAD
van 13 oktober 2003**

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1210/2003 betreffende bepaalde specifieke restricties op de economische en financiële betrekkingen met Irak

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 60 en 301,

Gelet op Gemeenschappelijk Standpunt 2003/495/GBVB van de Raad van 7 juli 2003 inzake Irak ⁽¹⁾, gewijzigd bij Gemeenschappelijk Standpunt 2003/735/GBVB ⁽²⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Naar aanleiding van Resolutie 1483(2003) van de VN-Veilighedsraad van 22 mei 2003 heeft de Raad Verordening (EG) nr. 1210/2003 van 7 juli 2003 betreffende bepaalde specifieke restricties op de economische en financiële betrekkingen met Irak ⁽³⁾ aangenomen, die onder andere voorziet in bevroeringsmaatregelen die tegen de vorige regering van Irak en tegen andere staats-entiteiten zijn gericht. Deze maatregelen zijn op 9 juli 2003 in werking getreden.
- (2) Bij nader onderzoek van de relevante teksten is gebleken dat de resolutie niet vereist dat de bevroeringsmaatregelen worden toegepast op aan ministeries en andere overheidsinstanties toebehorende tegoeden en economische middelen die zich op 22 mei 2003 in Irak bevonden, maar dat land na die datum hebben verlaten.
- (3) In het licht daarvan dient het verbod om tegoeden en economische middelen ter beschikking te stellen aan overheidsinstanties in Irak, waardoor de werking van die instanties wordt geschaad en de wederopbouw van Irak nodeloos wordt belemmerd, te worden herzien. Bijgevolg wordt de verklarende bepaling betreffende exportgerelateerde inkomende betalingen die via de in de desbetreffende bijlage van Verordening (EG) nr. 1210/2003 vermelde staatsbanken worden verricht, overbodig.
- (4) Resolutie 1483(2003) stelt de bevroering van tegoeden en economische middelen voor als de eerste stap in een proces dat leidt tot de overdracht daarvan naar het Ontwikkelingsfonds voor Irak. Deze maatregel geldt evenwel niet voor tegoeden en economische middelen die reeds vóór 22 mei 2003 in onderpand waren gegeven of waarover reeds vóór die datum een uitspraak is gedaan. Als deze tegoeden en economische middelen uitdrukkelijk van verplichte overdracht naar dat Fonds zijn vrijgesteld, is het niet dienstig ze te blijven bevroeren.

- (5) Het feit dat tegoeden en economische middelen niet hoeven te worden bevroren, mag geen afbreuk doen aan de toepasselijkheid van de normale regels inzake erkenning en tenuitvoerlegging van scheidsrechterlijke en buitenlandse uitspraken. Voorts mag geen vrijstelling worden gegeven met betrekking tot uitspraken die ingaan tegen Verordening (EEG) nr. 3541/92 van de Raad van 7 december 1992 waarbij het verboden wordt gevolg te geven aan Iraakse eisen in verband met contracten en transacties op de uitvoering waarvan Resolutie 661(1990) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en verwante resoluties van toepassing zijn ⁽⁴⁾.
- (6) Aangezien deze wijzigingen verband houden met de uitlegging van Resolutie 1483(2003), is het dienstig ze met terugwerkende kracht te laten gelden vanaf de datum waarop Verordening (EG) nr. 1210/2003 in werking is getreden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1210/2003 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 4 wordt vervangen door:

„Artikel 4

1. Alle tegoeden en economische middelen van de vorige regering van Irak, of van overheidsinstellingen, overheidsondernemingen, met inbegrip van bedrijven naar privaat recht waarin de overheid een meerderheidsaandeel heeft, dan wel een aandeel dat zeggenschap verleent, of van agentschappen van die regering, als geïdentificeerd door het Sanctiecomité en opgenomen in bijlage III, die zich op 22 mei 2003 buiten Irak bevonden, worden bevroren.
2. Alle tegoeden en economische middelen die toebehoren aan, eigendom zijn van of in het bezit zijn van de volgende personen, als geïdentificeerd door het Sanctiecomité en opgenomen in bijlage IV, worden bevroren:
 - a) voormalig president Saddam Hussein;
 - b) hoge functionarissen van zijn regime;
 - c) hun naaste familieleden, of
 - d) rechtspersonen, instanties of entiteiten waarvan de eigendom of de zeggenschap, rechtstreeks of onrechtstreeks, berust bij de onder de punten a), b) en c) bedoelde personen of bij enige natuurlijke of rechtspersoon die namens hen of op hun aanwijzing handelt.

⁽¹⁾ PB L 169 van 8.7.2003, blz. 72.

⁽²⁾ Zie bladzijde 40 van dit Publicatieblad.

⁽³⁾ PB L 169 van 8.7.2003, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB L 361 van 10.12.1992, blz. 1.

3. Er mogen geen tegoeden rechtstreeks of onrechtstreeks ter beschikking worden gesteld van of ten behoeve van de in bijlage IV genoemde natuurlijke of rechtspersonen, instanties of entiteiten.
4. Er mogen geen economische middelen rechtstreeks of onrechtstreeks ter beschikking worden gesteld van of ten behoeve van de in bijlage IV genoemde natuurlijke of rechtspersonen, instanties of entiteiten, indien die personen, instanties of entiteiten daardoor in staat worden gesteld tegoeden, goederen of diensten te verkrijgen.”;
2. artikel 5, lid 2, wordt geschrapt;
3. artikel 6 wordt vervangen door:

„Artikel 6

1. In afwijking van artikel 4 kunnen de in bijlage V genoemde bevoegde autoriteiten van de lidstaten toestaan dat de bevroren tegoeden of economische middelen worden vrijgegeven als aan alle volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de tegoeden of economische middelen zijn vóór 22 mei 2003 in een gerechtelijk, administratief of scheidsrechterlijk onderpand gegeven of er is vóór die datum een gerechtelijke, administratieve of scheidsrechterlijke uitspraak over gedaan,
 - b) de tegoeden of economische middelen zullen uitsluitend worden aangewend om te voldoen aan vorderingen die door een dergelijk onderpand zijn gewaarborgd of door een dergelijke uitspraak geldig zijn verklaard, binnen de

grenzen van de toepasselijke wetten en reglementen tot vaststelling van de rechten van de personen die titularis zijn van dergelijke vorderingen,

- c) het voldoen aan de vordering is niet in strijd met Verordening (EEG) nr. 3541/92 en
 - d) de erkenning van het onderpand of van de uitspraak is niet in strijd met de openbare orde van de betrokken lidstaat.
2. In alle andere gevallen worden tegoeden, economische middelen en opbrengsten uit economische middelen die op grond van artikel 4 zijn bevroren, slechts vrijgegeven met het oog op overdracht aan het Ontwikkelingsfonds voor Irak, dat wordt beheerd door de Centrale Bank van Irak, onder de voorwaarden die zijn neergelegd in Resolutie 1483(2003) van de VN-Veiligheidsraad.”;
4. de titel van bijlage V wordt vervangen door:
„Lijst van de in de artikelen 6, 7 en 8 bedoelde bevoegde autoriteiten.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 9 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 13 oktober 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
F. FRATTINI

VERORDENING (EG) Nr. 1800/2003 VAN DE COMMISSIE**van 14 oktober 2003****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 15 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 oktober 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 14 oktober 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	100,0
	060	95,1
	068	67,7
	096	66,2
	204	125,5
	999	90,9
0707 00 05	052	101,8
	999	101,8
0709 90 70	052	89,1
	999	89,1
0805 50 10	052	90,9
	388	53,8
	524	82,8
	528	55,3
	999	70,7
0806 10 10	052	105,2
	400	192,8
	508	301,7
	624	230,3
	999	207,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	38,7
	096	41,3
	388	74,0
	400	73,9
	508	108,4
	512	36,1
	720	48,9
	800	168,8
	804	97,1
	999	76,4
0808 20 50	052	87,4
	064	54,7
	720	85,2
	999	75,8

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1801/2003 VAN DE COMMISSIE
van 14 oktober 2003

tot verlening van een voorlopige vergunning voor een nieuwe toepassing van een bepaald micro-organisme in de diervoeding

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/7/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 3 en artikel 9.E, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens Richtlijn 70/524/EEG mag geen enkel toevoegingsmiddel in het verkeer worden gebracht zonder dat daartoe een communautaire vergunning is afgegeven.
- (2) Voor de in deel II van bijlage C bij Richtlijn 70/524/EEG bedoelde toevoegingsmiddelen, waartoe micro-organismen behoren, kan een voorlopige vergunning voor nieuwe toepassingen van toevoegingsmiddelen in diervoeding worden afgegeven als aan de voorwaarden van die richtlijn is voldaan en als op grond van de beschikbare resultaten redelijkerwijs kan worden aangenomen dat het toevoegingsmiddel bij gebruik in de diervoeding een van de in artikel 2, onder a), van die richtlijn genoemde gevolgen heeft. Een dergelijke voorlopige vergunning kan voor een periode van maximaal vier jaar worden verleend.
- (3) Dit toevoegingsmiddel is voor biggen al toegelaten bij Verordening (EG) nr. 1411/1999 van de Commissie ⁽³⁾ en voor kalveren en mestkippen bij Verordening (EG) nr. 1636/1999 van de Commissie ⁽⁴⁾.
- (4) Er zijn nieuwe gegevens ingediend ter staving van een aanvraag om uitbreiding van de vergunning tot het gebruik voor mestkalkoenen.
- (5) Uit de beoordeling van de ingediende vergunningaanvraag voor het in de bijlage vermelde micro-organisme blijkt dat dat aan de voorwaarden van artikel 9.E, lid 1, van Richtlijn 70/524/EEG voldoet.

- (6) Voor de in de bijlage vermelde toepassing van *Enterococcus faecium* moet derhalve een voorlopige vergunning voor vier jaar worden verleend en deze kan worden opgenomen in hoofdstuk IV van de lijst van toegestane toevoegingsmiddelen.
- (7) Het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding heeft een gunstig advies gegeven betreffende de veiligheid van *Enterococcus faecium* met het oog op gebruik in voeder voor kalkoenen onder de in de bijlage vermelde voorwaarden.
- (8) Uit de beoordeling van de aanvraag blijkt dat er bepaalde procedures nodig zijn om de werknemers tegen blootstelling aan het in de bijlage opgenomen toevoegingsmiddel te beschermen. Die bescherming is echter gewaarborgd door toepassing van Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk ⁽⁵⁾.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor het tot de groep „Micro-organismen” behorende toevoegingsmiddel dat in de bijlage wordt vermeld, wordt onder de in die bijlage vastgestelde voorwaarden een vergunning voor gebruik als toevoegingsmiddel in de diervoeding verleend.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ PB L 270 van 14.12.1970, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 22 van 25.1.2003, blz. 28.

⁽³⁾ PB L 164 van 30.6.1999, blz. 56.

⁽⁴⁾ PB L 194 van 27.7.1999, blz. 17.

⁽⁵⁾ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 oktober 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Nr. (of EG-nr.)	Toevoegingsmiddel	Chemische formule, beschrijving	Diersoort of -categorie	Maximumleeftijd	Minimum	Maximum	Andere bepalingen	Einde van de vergunningperiode
					CFU/kg volledig diervoeder			
„Micro-organismen								
13	Enterococcus faecium DSM 10.663/NCIMB 10 415	Bereiding van Enterococcus faecium met ten minste: poeder en korrels: 3,5 × 10 ¹⁰ CFU/g toevoegingsmiddel gecoat: 2,0 × 10 ¹⁰ CFU/g toevoegingsmiddel vloeibaar: 1 × 10 ¹⁰ CFU/ml toevoegingsmiddel	Mestkalkoenen	—	1 × 10 ⁷	1 × 10 ⁹	1. In de gebruiksaanwijzing voor het toevoegingsmiddel en het voormengsel de opslagtemperatuur, de houdbaarheid en de stabiliteit bij verwerking tot pellets vermelden. 2. Mag worden gebruikt in mengvoeders die de volgende toegestane coccidiostatica bevatten: diclazuril, lasalocide-natrium, maduramicine-ammonium, monensin-natrium, halofuginone, robenidine.	Van 18.10.2003 tot 18.10.2007”

VERORDENING (EG) Nr. 1802/2003 VAN DE COMMISSIE**van 14 oktober 2003****tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 4,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003, en met name op artikel 5, lid 4,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovoalbumine en lactoalbumine ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie ⁽⁵⁾, en met name op artikel 3, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1631/2003 ⁽⁷⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen van de regeling voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten en de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, vastgesteld.

- (2) Uit een regelmatige controle van gegevens waarvan wordt uitgegaan bij de vaststelling van de representatieve prijzen voor de producten van de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, blijkt dat de representatieve prijzen voor de invoer van bepaalde producten moeten worden gewijzigd, met inachtneming van de naar gelang van de oorsprong optredende prijsverschillen. Derhalve moeten de representatieve prijzen voor die producten worden gepubliceerd.

- (3) Deze wijziging, gezien de marktsituatie, moet zo spoedig mogelijk worden toegepast.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1484/95 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 15 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 oktober 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.⁽³⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.⁽⁴⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 104.⁽⁵⁾ PB L 305 van 19.12.1995, blz. 49.⁽⁶⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 47.⁽⁷⁾ PB L 232 van 18.9.2003, blz. 55.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 14 oktober 2003 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95

„BIJLAGE I

GN-code	Omschrijving	Representatieve prijs (in EUR/ 100 kg)	Zekerheid zoals bedoeld in artikel 3, lid 3 (in EUR/ 100 kg)	Oorsprong ⁽¹⁾
0207 12 90	Kippen, geplukt, schoongemaakt, zonder kop, zonder hals, zonder poten, zonder hart, zonder lever en zonder spiermaag (zogenaamde kippen 65 %), of in andere staat aangeboden, bevroren	85,9	10	01
0207 14 10	Delen zonder been, van hanen of van kippen, bevroren	169,5	45	01
		171,4	44	02
		216,3	25	03
		199,4	30	04
0207 27 10	Delen zonder been, van kalkoenen, bevroren	230,3	20	01
		275,0	7	04
0207 36 15	Delen zonder been, van eenden of van parelhoenders, bevroren	268,7	15	05
1602 32 11	Bereidingen van hanen of van kippen, niet gekookt en niet gebakken	201,2	26	01
		201,2	26	02
		180,8	34	03

⁽¹⁾ Verklaring van de code:

- 01 Brazilië
- 02 Thailand
- 03 Argentinië
- 04 Chili
- 05 China."

VERORDENING (EG) Nr. 1803/2003 VAN DE COMMISSIE
van 14 oktober 2003
tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector slachtpluimvee

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 kan het verschil tussen de prijzen op de wereldmarkt en in de Gemeenschap van de producten genoemd in artikel 1, lid 1, van deze verordening overbrugd worden door een restitutie bij uitvoer.
- (2) De toepassing van deze regels en criteria op de huidige marktsituatie in de sector slachtpluimvee leidt tot de vaststelling van een restitutiebedrag waardoor de Gemeenschap aan de internationale handel kan deel-

nemen en waarbij ook rekening gehouden wordt met de aard van de uitvoer van deze producten alsmede met hun huidige belang.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst van producten bij uitvoer waarvan de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 bedoelde restitutie wordt toegekend, alsmede de bedragen van deze restituties, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 15 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

BIJLAGE

**bij de verordening van de Commissie van 14 oktober 2003 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector
slachtpluimvee**

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
0105 11 11 9000	V04	EUR/100 st.	0,80
0105 11 19 9000	V04	EUR/100 st.	0,80
0105 11 91 9000	V04	EUR/100 st.	0,80
0105 11 99 9000	V04	EUR/100 st.	0,80
0105 12 00 9000	V04	EUR/100 st.	1,70
0105 19 20 9000	V04	EUR/100 st.	1,70
0207 12 10 9900	V01	EUR/100 kg	40,00
0207 12 10 9900	A24	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9190	V01	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9190	A24	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9990	V01	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9990	A24	EUR/100 kg	40,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 van de Commissie (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

V01 Angola, Saudi-Arabië, Koeweit, Bahrein, Qatar, Oman, Verenigde Arabische Emiraten, Jordanië, Jemen, Libanon, Irak en Iran.

V04 Alle bestemmingen, met uitzondering van de Verenigde Staten van Amerika en Estland.

RICHTLIJN 2003/93/EG VAN DE RAAD**van 7 oktober 2003****houdende wijziging van Richtlijn 77/799/EEG betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het gebied van de directe en de indirecte belastingen**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 93 en 94,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bestrijding van BTW-ontduiking vraagt om versterking van de samenwerking tussen de belastingadministraties binnen de Gemeenschap en tussen deze administraties en de Commissie overeenkomstig gemeenschappelijke beginselen.
- (2) Te dien einde is Verordening (EEG) nr. 218/92 van de Raad ⁽⁴⁾, die wat de BTW betreft het systeem van samenwerking aanvulde dat was ingesteld bij Richtlijn 77/799/EEG van de Raad van 19 december 1977 betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het gebied van de directe en indirecte belastingen ⁽⁵⁾, vervangen door Verordening (EG) nr. 1798/2003 van de Raad van 7 oktober 2003 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 218/92 ⁽⁶⁾. In die verordening worden alle bepalingen betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de BTW bijeengebracht, behoudens wederzijdse bijstand als bedoeld in Richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde heffingen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen ⁽⁷⁾.
- (3) Het toepassingsgebied van de wederzijdse bijstand zoals vastgesteld bij Richtlijn 77/799/EEG dient te worden uitgebreid tot de in Richtlijn 76/308/EEG bedoelde heffingen op verzekeringspremies, zodat de financiële belangen van de lidstaten en de neutraliteit van de interne markt beter worden beschermd.
- (4) Richtlijn 77/799/EEG dient bijgevolg te worden gewijzigd,

Artikel 1

Richtlijn 77/799/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- 1) de titel wordt vervangen door:

„Richtlijn 77/799/EEG van de Raad van 19 december 1977 betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het gebied van de directe belastingen, bepaalde accijnzen en heffingen op verzekeringspremies”;

- 2) in artikel 1, lid 1, wordt het eerste streepje vervangen door:

„— heffingen op verzekeringspremies als bedoeld in artikel 3, zesde streepje, van Richtlijn 76/308/EEG van de Raad”;

- 2a) in artikel 1, lid 5, wordt de tekst onder „in het Verenigd Koninkrijk” vervangen door:

„The Commissioners of Customs and Excise of een aangewezen vertegenwoordiger voor inlichtingen die voor de belasting op verzekeringspremies zijn vereist

The Commissioners of Inland Revenue of een aangewezen vertegenwoordiger voor alle andere inlichtingen”;

- 2b) in artikel 1, lid 5, wordt de tekst onder „in Italië” vervangen door:

„Il ministro dell'economia e delle finanze of een aangewezen vertegenwoordiger”;

- 3) artikel 7, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Alle inlichtingen waarover een lidstaat uit hoofde van deze richtlijn beschikt, worden in deze lidstaat geheim gehouden op dezelfde wijze als geschiedt met de gegevens welke deze lidstaat verkrijgt uit hoofde van de eigen nationale wetgeving. Hoe dan ook mogen deze inlichtingen:

— alleen aan die personen ter kennis worden gebracht die bij de vaststelling van de belastingschuld of bij de administratieve controle in verband met de vaststelling van de belastingschuld rechtstreeks betrokken zijn,

— alleen worden onthuld in gerechtelijke procedures of in procedures waarbij administratieve sancties worden toegepast, ingesteld met het oog op of in verband met de vaststelling van of de controle inzake de vaststelling van de belastingschuld, en alleen aan die personen die rechtstreeks bij deze procedures betrokken zijn; deze inlichtingen mogen echter tijdens openbare rechtszittingen of bij rechterlijke uitspraken worden vermeld, indien de bevoegde autoriteit van de lidstaat die de inlichtingen verstrekt, daar geen bezwaar tegen heeft,

⁽¹⁾ PB C 270 E van 25.9.2001, blz. 96.

⁽²⁾ PB C 284 E van 21.11.2002, blz. 121.

⁽³⁾ PB C 80 van 3.4.2002, blz. 76.

⁽⁴⁾ PB L 24 van 1.2.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 792/2002 (PB L 128 van 15.5.2002, blz. 1).

⁽⁵⁾ PB L 336 van 27.12.1977, blz. 15. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽⁶⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

⁽⁷⁾ PB L 73 van 19.3.1976, blz. 18. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/44/EG (PB L 175 van 28.6.2001, blz. 17).

- in geen geval worden gebruikt voor andere doeleinden dan fiscale doeleinden of gerechtelijke procedures of procedures waarbij administratieve sancties worden toegepast, ingesteld met het oog op of in verband met de vaststelling van of de controle inzake de vaststelling van de belastingschuld.

Bovendien kan door de lidstaten worden bepaald dat de in de eerste alinea bedoelde inlichtingen mogen worden gebruikt om andere heffingen, rechten en belastingen vast te stellen die vallen onder artikel 2 van Richtlijn 76/308/EEG (*).

(*) PB L 73 van 19.3.1976, blz. 18.”.

Artikel 2

De verwijzingen naar Richtlijn 77/799/EEG met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde worden beschouwd als verwijzingen naar Verordening (EG) nr. 1798/2003.

Artikel 3

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 31 december 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 7 oktober 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. TREMONTI

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 13 december 2000

betreffende de staatssteun die Nederland voornemens is in de vorm van ontwikkelingshulp te verlenen voor de bouw van twee stukgoedschepen en twee pulp- en papierschepen door Bodewes/Pattje voor gebruik in Indonesië

(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 4185)

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/730/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1540/98 van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw⁽¹⁾, en inzonderheid op artikel 3, lid 5,

Na belanghebbenden te hebben verzocht hun opmerkingen te maken overeenkomstig de bovengenoemde bepalingen⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Bij twee brieven van 14 april 1999 stelden de Nederlandse autoriteiten de Commissie in kennis van hun voornemen steun in de vorm van ontwikkelingshulp aan Indonesië te verlenen voor de aankoop van twee stukgoedschepen en twee pulp- en papierschepen. De Commissie verzocht bij brieven van 7 mei 1999 en 11 oktober 1999 om aanvullende inlichtingen, welke op 15 september 1999 en 3 december 1999 werden verstrekt.
- (2) Bij brief SG (2000)D/101519 van 16 februari 2000 stelde de Commissie de Nederlandse regering in kennis van haar besluit om de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.

- (3) Het besluit van de Commissie om de procedure in te leiden werd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽³⁾ bekendgemaakt. De Commissie verzocht belanghebbenden hun opmerkingen over de voorgenomen steunmaatregel kenbaar te maken.

- (4) De Commissie ontving geen opmerkingen van belanghebbenden.

II. GEDETAILEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUN

- (5) De voorgenomen steun wordt verleend in het kader van een algemene regeling op grond waarvan exportfinanciering wordt verstrekt voor Nederlandse export naar Indonesië in de vorm van leningen met rentesubsidie of subsidies voor projecten die niet rendabel zijn.
- (6) De twee stukgoedschepen (van elk 8 600 BT) zijn bestemd voor Bagasuna Samudera Gemilang, een kleine onafhankelijke onderneming die actief is op het gebied van bevrachting en vervoer en die gevestigd is in Jakarta. De pulp- en papierschepen (elk 9 000 BT) zijn bestemd voor PT Riau Lintas Samudera, een kleine particuliere rederij in Sumatra. In beide gevallen zullen de schepen worden gebouwd door Pattje Shipyards bv, die een offerte hebben gedaan naar aanleiding van een particuliere, niet-openbare, internationale aanbesteding die door de kopers was gepubliceerd. De totale contractwaarde bedraagt in beide gevallen 60 miljoen NLG. De ontwikkelingshulp wordt in beide gevallen verleend in de vorm van een subsidie van 15 miljoen NLG, wat neerkomt op een steunintensiteit van 25 %. Volgens de Nederlandse autoriteiten zouden de Indonesische ondernemingen zonder de subsidie niet in staat zijn de schepen te kopen. De projecten zullen de kwaliteit, de omvang en de capaciteit van de Indonesische vloot verbeteren en aldus bijdragen tot de economische ontwikkeling van het land.

⁽¹⁾ PB L 202 van 18.7.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 101 van 8.4.2000, blz. 11.

⁽³⁾ Zie voetnoot 2.

- (7) De Commissie had besloten de procedure van artikel 88, lid 2, in te leiden omdat zij betwijfelde of was voldaan aan de voorwaarde van artikel 3, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1540/98, waarin wordt gesteld dat de aangeboden steun moet openstaan voor offertes van verschillende werven.

III. OPMERKINGEN VAN NEDERLAND

- (8) Nederland heeft bij brieven van 7 april, 3 juli en 3 oktober 2000 opmerkingen gemaakt; in de laatste brief werden de inlichtingen die waren verstrekt tijdens bilaterale bijeenkomsten met de diensten van de Commissie op 25 juli, 4 september en 15 september 2000, bevestigd.
- (9) In hun opmerkingen herhaalden de Nederlandse autoriteiten dat de betrokken Nederlandse regeling gepubliceerd is en dat de Nederlandse scheepswerven hiermee bekend zijn. De regeling is officieel in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt en is zowel in het Nederlands als in het Engels gepubliceerd door middel van brochures, die zowel in het binnen- als het buitenland op grote schaal zijn verspreid, alsmede via de websites van verschillende ministeries op internet. Verder worden regelmatig informatiebijeenkomsten georganiseerd door het ministerie van Economische Zaken over de markten in ontwikkelingslanden.
- (10) De Nederlandse autoriteiten wezen er tevens bij herhaling op dat, krachtens hun ontwikkelingshulpregeling, alle Nederlandse ondernemingen steun kunnen ontvangen, maar dat het ontwikkelingsland als koper verantwoordelijk is voor het uitschrijven van aanbestedingen en de gunning van contracten. Zij benadrukten dat scheepswerven over het algemeen zelf projecten vaststellen en vervolgens om ontwikkelingshulp verzoeken, en dat het niet de taak van de autoriteiten is om in zake lijke onderhandelingsprocedures tussenbeide te komen.

Toch hebben de Nederlandse autoriteiten, om aan de bezwaren van de Commissie tegemoet te komen, toegezegd hun interne procedures enigszins aan te passen om een grotere mate van doorzichtigheid te kunnen bewerkstelligen ten aanzien van concrete projecten in de scheepsbouwsector, terwijl zij tegelijkertijd hun afstandelijke rol bewaren wat de vaststelling van projecten betreft en het besluitvormingsproces van de koper.

- (11) In toekomstige gevallen zullen zij actieve stappen nemen om de aandacht van de verschillende werven te vestigen op de mogelijkheid van ontwikkelingshulp voor specifieke scheepsbouwprojecten. Ingevolge de nieuwe procedure (die niet met terugwerkende kracht op de huidige gevallen kan worden toegepast), moet een scheepswerf de Nederlandse autoriteiten ten minste één maand vóór de indiening van de formele aanvraag in kennis stellen van de mogelijke steunaanvraag. De autoriteiten zenden, binnen 48 uur na ontvangst van deze „kennisgeving vooraf” de beknopte gegevens van het project (scheepstype, indicatieve contractwaarde en naam en adres van het ontwikkelingsland dat de koper is) per fax aan alle scheepswerven in Nederland toe die over de benodigde nieuwbouwcapaciteit beschikken. Na ontvangst van de

officiële steunaanvraag zendt het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken de koper in het ontwikkelingsland een ontvangstbevestiging. Hierin wordt uitdrukkelijk gesteld dat alle Nederlandse scheepswerven toegang hebben tot de steun. Verder bevat dit schrijven een afschrift van de Engelse versie van de brochure waarin de Nederlandse steunregeling wordt uiteengezet. Ten slotte hebben de Nederlandse autoriteiten toegezegd dat er tot twee maanden na de ontvangst van de officiële aanvraag geen besluit over een steunaanvraag zal worden genomen.

- (12) Wat de twee specifieke projecten betreft verklaarden de Nederlandse autoriteiten dat de steun niet moet worden beschouwd als verborgen bedrijfssteun aan Pattje. De werf maakt deel uit van de scheepsbouwgroep Bodewes, een winstgevende (gemiddeld 2,5 à 5 % over de omzet) onderneming die op volle kracht werkt (met een volle orderportefeuille tot eind 2001). Zij hebben vastgesteld dat de contractprijs overeenstemt met de marktprijs door deze prijzen te vergelijken met die van soortgelijke in Nederland gebouwde schepen voor EER-kopers waarbij de gebruikelijke aan contracten gekoppelde bedrijfssteun is verleend.
- (13) De Nederlandse autoriteiten betogen tevens dat er geen sprake is geweest van concurrentievervalsing. Om deze bewering te staven wezen zij erop dat er noch na de kennisgeving van de steun aan de OESO, noch naar aanleiding van de inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, door de Commissie, reacties waren ontvangen. Verder legden zij bewijsstukken over om te laten zien dat er zowel Nederlandse als internationale gegadigden voor de projecten waren. In dit verband wezen zij erop dat Bodewes/Pattje is aangesloten bij Conoship, een gezamenlijke afzet- en marktorganisatie van een aantal Nederlandse scheepswerven, en dat al deze werven derhalve op de hoogte waren van de steunmogelijkheden voor de projecten.

Beoordeling van de steun

- (14) De voor de betrokken schepen verleende steun moet worden getoetst aan artikel 3, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1540/98 betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw, aangezien het steun betreft die in de vorm van ontwikkelingshulp aan een ontwikkelingsland wordt verleend.
- (15) Overeenkomstig artikel 3, lid 5, van de verordening kan steun die in de vorm van ontwikkelingshulp aan een ontwikkelingsland wordt verleend, als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd indien hij in overeenstemming is met de bepalingen die OESOWerkgroep nr. 6 met het oog daarop heeft opgenomen in haar akkoord over de uitlegging van de artikelen 6 tot 8 van de overeenkomst inzake exportkredieten voor schepen, dan wel met een later addendum bij of corrigendum op het genoemde akkoord, hierna OESO-criteria genoemd. De Commissie zal de bijzondere ontwikkelingscomponent van het steunvoornemen nagaan en zich ervan vergewissen dat deze steun onder de werkingssfeer van het bovengenoemde akkoord valt.

(16) Zoals zij bij de inleiding van de procedure had aangegeven is de Commissie van oordeel dat de projecten beantwoorden aan de OESO-criteria en daadwerkelijk een ontwikkelingscomponent bevatten. Zij stelde met name vast dat:

- de schepen onder Indonesische vlag zullen worden geëxploiteerd en dat derhalve wordt voldaan aan het vereiste dat niet onder goedkope vlag mag worden gevaren;
- Indonesië is opgenomen op de lijst van landen die voor ontwikkelingshulp in aanmerking komen;
- de eigenaars van de schepen in Indonesië zijn geregistreerd en geen niet-operationele dochterondernemingen van een buitenlandse onderneming zijn;
- de schepen uitsluitend in Indonesische wateren zullen worden gebruikt en niet kunnen worden doorverkocht zonder de goedkeuring van de Nederlandse regering;
- de steunintensiteit ten minste 25 % bedraagt.

(17) Artikel 3, lid 5, stelt echter eveneens dat de Commissie zich ervan moet vergewissen dat de aangeboden ontwikkelingshulp voor het specifieke project openstaat voor offertes van verschillende werven. De Commissie betwistte of aan deze voorwaarde was voldaan en had daarom besloten de procedure van artikel 88, lid 2, in te leiden.

(18) Deze twijfel is thans evenwel weggenomen.

(19) De informatie die door de Nederlandse autoriteiten in het kader van de procedure was verstrekt wekte de indruk dat andere werven niet in kennis waren gesteld van de specifieke projecten omdat dit volgens de algemene Nederlandse procedures inzake ontwikkelingshulp niet was vereist. Uit de nadere inlichtingen die aan de Commissie zijn verstrekt blijkt evenwel dat verschillende andere Nederlandse scheepswerven op de hoogte waren van de te steunen projecten via hun lidmaatschap van Conoship. Deze gemeenschappelijke afzet- en marktorganisatie van tien in Noord-Nederland gevestigde werven

informeert alle aangesloten leden over eventuele projecten en verleent hun assistentie bij subsidieaanvragen. Conoship heeft schriftelijk bevestigd dat alle leden volledig op de hoogte waren gebracht van dit specifieke project. Geconcludeerd kan derhalve worden dat de ontwikkelingshulp daadwerkelijk openstond voor offertes van verschillende werven.

Conclusie

- (20) Gezien het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de voorgenomen steun aan alle voorwaarden van artikel 3, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1540/98 voldoet en derhalve verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steun die Nederland voornemens is als ontwikkelingssteun aan een ontwikkelingsland toe te kennen in de vorm van subsidies met een steunintensiteit van 25 % in verband met de verkoop door Bodewes/Pattje bv van twee stukgoedschepen en twee pulp- en papierschepen aan Indonesië, is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

De toekenning van deze steun is bijgevolg geoorloofd.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 13 december 2000.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 13 november 2002****betreffende de maatregelen die Italië ten uitvoer heeft gelegd ten gunste van Pertusola Sud***(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 4360)***(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/731/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken⁽¹⁾ en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Bij schrijven van 18 september 2000 heeft Italië de Commissie een ontwerp-overeenkomst doen toekomen betreffende de verkoop van Pertusola Sud SpA in vereffening aan Zincocalabra SpA, een particuliere ondernemingengroep onder leiding van Cogefin SpA. Die toezending vond plaats overeenkomstig artikel 3, lid 1, onder a), van Beschikking 98/212/EG van de Commissie van 16 april 1997 betreffende steun van Italië aan Enirisorse SpA⁽²⁾, aangezien de overeenkomst een opschortende clausule bevat die de geldigheid van de overeenkomst afhankelijk stelt van de toestemming van de Commissie.
- (2) Bij schrijven van 13 februari 2001 heeft de Commissie Italië in kennis gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2.
- (3) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽³⁾. De Commissie heeft belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steun te maken.
- (4) De Commissie heeft opmerkingen ontvangen van het Verenigd Koninkrijk en van Union Minière, Metaleurop en Nuova Solmine. Deze opmerkingen zijn doorgezonden aan Italië, dat in de gelegenheid is gesteld deze te beantwoorden. Het antwoord van Italië werd ontvangen bij schrijven van 22 oktober 2001.

II. BESCHRIJVING

- (5) Bij Beschikking 98/212/EG heeft de Commissie toestemming gegeven voor de steun ten bedrage van 1 819 miljard ITL die Italië had toegekend aan Enirisorse SpA met het oog op de herstructurering van een aantal ondernemingen waarover Enirisorse SpA zeggenschap had, onder meer Pertusola Sud SpA. De steun ten gunste

van Pertusola Sud SpA bedroeg 280 miljoen ITL en betrof de periode 1992-1996. Op grond van artikel 2 van voormelde beschikking diende Italië de verbintenissen uit het herstructureringsplan na te komen, namelijk om de nog aan Enirisorse SpA toebehorende ondernemingen en productielocaties te privatiseren vóór 31 december 1998. Eén van de beide betrokken ondernemingen was Pertusola Sud.

- (6) Op grond van Beschikking 98/212/EG had Pertusola Sud in 1997 gesloten en ontmanteld moeten zijn of had zij van de hand gedaan moeten zijn aan een koper die belangstelling had getoond. In ieder geval mocht de onderneming niet langer zink produceren. Voorts was de Commissie van oordeel dat het feit dat Enirisorse SpA - door de sluiting van Pertusola Sud - haar productiecapaciteit voor zink met 45 % inkromp, een afdoende tegenprestatie vormde voor de steun die aan de betrokken onderneming was toegekend. Bijgevolg had zij besloten dat de steun de mededinging niet zodanig zou beïnvloeden dat het gemeenschappelijk belang zou worden geschaad.
- (7) Op 24 juli 1997 heeft Enirisorse een oproep tot het indienen van blikken van belangstelling gepubliceerd in verband met de verkoop van Pertusola Sud. Op 31 maart 1998 werd Pertusola Sud vereffend en in februari 1999 is de productie stopgezet. Pertusola Sud had een kapitaal van 22 miljard ITL dat volledig in handen was van Enirisorse.
- (8) In augustus 2000 heeft Enirisorse SpA ermee ingestemd het volledige aandelenkapitaal dat zij in Pertusola Sud bezat, te verkopen aan Zincocalabra SpA.
- (9) Zincocalabra SpA is een nieuwe onderneming die in handen is van een particuliere ondernemingengroep onder leiding van de Italiaanse Cogefin SpA-groep, wiens ondernemingen voornamelijk in de zinksector actief zijn. Zincocalabra SpA was voornemens de zinkproductie van Pertusola Sud SpA uit te breiden tot 185 000 ton per jaar en een investeringsprogramma uit te voeren ten belope van in totaal 500 miljard ITL, een programma waarin zij zelf met 250 miljard ITL wilde bijdragen. De resterende 50 % zou moeten komen van overheidsfinanciering die zou worden toegekend als regionale steun, op voorwaarde dat de steun bij de Commissie werd aangemeld op basis van de multisectorale kaderregeling. De overeenkomst bevatte nog een andere clausule in verband met de betaling door Enirisorse SpA van de kosten voor de sanering van milieuvervuiling uit het verleden ten belope van 180 miljoen ITL, betaling waarmee Enirisorse al had ingestemd.

⁽¹⁾ PB C 149 van 19.5.2001, blz. 13.⁽²⁾ PB L 80 van 18.3.1998, blz. 32.⁽³⁾ Zie voetnoot 1.

- (10) De Italiaanse autoriteiten hebben de Commissie voorts meegedeeld dat Pertusola Sud sinds 31 maart 1998 in vereffening is en dat Enirisorse bijgevolg geen nieuwe middelen ten gunste van de onderneming meer heeft ingebracht, ook al bleef zij de financiële behoeften van Pertusola Sud dekken om de onderneming te kunnen vereffenen als een solvabele onderneming.
- (11) Daarmee rekening houdend heeft de Commissie de procedure ingeleid om de volgende redenen:
- de op grond van de beschikking van 1997 ten gunste van Pertusola Sud goedgekeurde steun zou onrechtmatig ten uitvoer zijn gelegd;
 - het feit dat Enirisorse de financiële verplichtingen van Pertusola Sud voldoet om de onderneming als solvabele onderneming in stand te houden ook al betrof het een onderneming in vereffening, zou als staatssteun kunnen worden omschreven en zou eventueel onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, en
 - de betaling door Enirisorse van de milieukosten ten laste van Pertusola Sud zouden kunnen worden omschreven als staatssteun en eventueel onverenigbaar kunnen zijn met de gemeenschappelijke markt.

III. OPMERKINGEN VAN DERDEN

- (12) Zowel het Verenigd Koninkrijk als Union Minière, Metal-europ en Nuova Solmine hebben opmerkingen gezonden ter ondersteuning van de voorlopige analyse van de Commissie.

IV. OPMERKINGEN VAN ITALIË

- (13) Bij schrijven van 28 maart 2001 heeft Italië de Commissie meegedeeld dat de met Zincocalabra gesloten overeenkomst was verbroken.
- (14) Bij brieven van 5 april en 22 oktober 2001 heeft Italië verklaard het niet eens te kunnen zijn met de voorlopige analyse van de Commissie of met de van derden ontvangen opmerkingen.
- (15) Bij schrijven van 1 augustus 2002 heeft Italië de Commissie meegedeeld:
- dat op 14 december 2001 een overeenkomst gesloten was over de ontmanteling van de installaties van Pertusola. Deze ontmanteling zou voltooid moeten zijn binnen 16 maanden vanaf de in de overeenkomst vastgestelde aanvang van de werkzaamheden;
 - dat op 31 december 2001 Pertusola 24 werknemers in dienst had voor de vereffeningsactiviteiten (ontmanteling, beveiliging en administratie), van wie er negen de onderneming in 2002 zouden verlaten, en

— dat op 1 februari 2002 Pertusola gefuseerd is met Singea SpA in vereffening (de huidige benaming van Enirisorse).

V. CONCLUSIE

- (16) De Commissie concludeert dat de ontmanteling van de installaties — een in de beschikking van 1997 opgelegde voorwaarde — is verwezenlijkt, zij het met vertraging.
- (17) Voorts concludeert de Commissie dat, nu de activiteiten zijn stopgezet en de installaties ook zijn ontmanteld, alle potentiële concurrentiedistorsies die voortvloeien uit de maatregelen die Italië — in strijd met artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag — onrechtmatig ten uitvoer had gelegd ten gunste van Pertusola Sud SpA in vereffening, zijn opgeheven.

Mitsdien is de Commissie van mening dat de formele onderzoeksprocedure die overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag was ingeleid ten aanzien van de betrokken maatregel, zonder voorwerp is geworden. De uit hoofde van artikel 3 van Beschikking 98/212/EG op Italië rustende verplichting om de Commissie halfjaarlijkse verslagen mee te delen tegen 1 oktober en 1 april van elk jaar, blijft echter onverkort van kracht zolang de ontmanteling van de installaties van Pertusola Sud niet is voltooid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De formele onderzoeksprocedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag, die op 13 februari 2001 is ingeleid ten aanzien van de maatregelen die Italië ten uitvoer heeft gelegd ten gunste van Pertusola Sud (steunmaatregel van de staten nr. C 8/2001), wordt bij dezen beëindigd.

Artikel 2

Italië deelt de Commissie de in artikel 3 van Beschikking 98/212/EG bedoelde halfjaarlijkse verslagen mee totdat de installaties van Pertusola Sud SpA volledig zijn ontmanteld.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 13 november 2002.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 10 oktober 2003****tot wijziging van Beschikking 93/52/EEG met betrekking tot de erkenning van enkele provincies in Italië als officieel brucellosevrij (*Brucella melitensis*)***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3562)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/732/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/68/EEG van de Commissie van 28 januari 1991 inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het intra-communautaire handelsverkeer in schapen en geiten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/50/EG ⁽²⁾ van de Raad, en met name op bijlage A, hoofdstuk 1, deel II,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Italië geldt in het gewest Lombardije (de provincies Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milaan, Pavia, Sondrio en Varese) en in de provincie Trento sedert ten minste vijf jaar een aangifteplicht voor brucellose (*Brucella melitensis*).
- (2) In de provincies Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milaan, Pavia, Sondrio, Varese en Trento is ten minste 99,8 % van de schapen- en geitenhouderijen officieel brucellosevrij. De betrokken provincies hebben zich er bovendien toe verbonden de in bijlage A, hoofdstuk 1, deel II, punt 2, bij Richtlijn 91/68/EEG vastgestelde bepalingen in acht te nemen.
- (3) De provincies Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milaan, Pavia, Sondrio, Varese en Trento moeten derhalve als officieel brucellosevrij worden erkend (*Brucella melitensis*).

- (4) Derhalve moet Beschikking 93/52/EEG van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2003/237/EG ⁽⁴⁾, dienovereenkomstig worden gewijzigd.

- (5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Bijlage II bij Beschikking 93/52/EEG wordt vervangen door de bijlage bij de onderhavige beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 10 oktober 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 46 van 19.2.1991, blz. 19.⁽²⁾ PB L 169 van 8.7.2003, blz. 51.⁽³⁾ PB L 13 van 21.1.1993, blz. 14.⁽⁴⁾ PB L 87 van 4.4.2003, blz. 13.

BIJLAGE

„BIJLAGE II

In Frankrijk:

Ain, Aisne, Allier, Ardèche, Ardennes, Aube, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Cher, Corrèze, Côte-d'Or, Côtes-d'Armor, Creuse, Deux-Sèvres, Dordogne, Doubs, Essonne, Eure, Eure-et-Loir, Finistère, Gers, Gironde, Hauts-de-Seine, Haute-Loire, Haute-Vienne, Ile-et-Vilaine, Indre, Indre-et-Loire, Jura, Loir-et-Cher, Loire, Loire-Atlantique, Loiret, Lot-et-Garonne, Lot, Lozère, Maine-et-Loire, Manche, Marne, Mayenne, Morbihan, Nièvre, Nord, Oise, Orne, Pas-de-Calais, Puy-de-Dôme, Rhône, Haute-Saône, Saône-et-Loire, Sarthe, Seine-Maritime, Seine-Saint-Denis, Territoire de Belfort, Val-de-Marne, Val-d'Oise, Vendée, Vienne, Yonne, Yvelines, Ville de Paris, Vosges.

In Italië:

- het gewest Lombardije: de provincies Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milaan, Pavia, Sondrio en Varese;
- het gewest Sardinië: Cagliari, Nuoro, Oristano en Sassari;
- het gewest Trentino — Alto Adige: de provincies Bolzano en Trento;
- het gewest Toscane: de provincie Arezzo.

In Portugal:

het autonome gebied van de Azoren.

In Spanje:

Santa Cruz de Tenerife, Las Palmas.”

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 10 oktober 2003****tot wijziging van Beschikking 97/222/EG, wat de invoer van vleesproducten uit Estland, Litouwen en Slowakije betreft***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3566)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/733/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 807/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 21 bis, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Beschikking 97/222/EG van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/464/EG ⁽⁴⁾, is de lijst van derde landen of delen daarvan vastgesteld, vanwaar de invoer van vleesproducten is toegestaan.
- (2) De epidemiologische situatie ten aanzien van de klassieke varkenspest in Estland, Litouwen en Slowakije is onlangs beoordeeld, zodat de lidstaten de invoer van vers varkensvlees uit die derde landen in de Gemeenschap moeten toestaan.
- (3) De bij Beschikking 97/222/EG vastgestelde lijst van derde landen of delen daarvan vanwaar de lidstaten de invoer van vleesproducten toestaan, moet worden bijgewerkt teneinde daarin de genoemde derde landen op te nemen, daarbij rekening houdend met de diergezondheidssituatie overeenkomstig de communautaire regelgeving voor de invoer van vers vlees die van toepassing is op de categorie waarbij de vleesproducten zijn ingedeeld op basis van de toegepaste behandeling.

- (4) De gelegenheid is te baat genomen om de namen van bepaalde landen bij te werken en een aantal voetnoten toe te voegen. Met het oog op de duidelijkheid moeten de delen I en II van de bijlage bij Beschikking 97/222/EG in hun geheel worden vervangen.
- (5) Beschikking 97/222/EG moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De bijlage bij Beschikking 97/222/EG wordt vervangen overeenkomstig de bijlage bij deze beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 10 oktober 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 302 van 31.12.1972, blz. 28.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 36.

⁽³⁾ PB L 89 van 4.4.1997, blz. 39.

⁽⁴⁾ PB L 161 van 19.6.2002, blz. 16.

BIJLAGE

De delen I en II van de bijlage bij Beschikking 97/222/EG worden vervangen door:

„DEEL I

Omschrijving van de geregionaliseerde gebieden voor de in de delen II en III genoemde landen

Land	Gebied		Omschrijving van het gebied
	Code	Versie	
Argentinië	AR-1	1/2002	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 93/402/EG van de Commissie ⁽¹⁾ (zoals laatstelijk gewijzigd)
	AR-3	1/2002	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 93/402/EG van de Commissie (zoals laatstelijk gewijzigd)
Bulgarije	BG		Het hele land
	BG-1	—	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 98/371/EG van de Commissie ⁽²⁾ (zoals laatstelijk gewijzigd)
	BG-2	—	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 98/371/EG van de Commissie (zoals laatstelijk gewijzigd)
	BG-3	—	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 98/371/EG van de Commissie (zoals laatstelijk gewijzigd)
Brazilië	BR		Het hele land
	BR-1	—	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 94/984/EG van de Commissie ⁽³⁾ (zoals laatstelijk gewijzigd)
Tsjechië	CZ		Het hele land
	CZ-1	—	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 98/371/EG van de Commissie (zoals laatstelijk gewijzigd)
	CZ-2	—	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 98/371/EG van de Commissie (zoals laatstelijk gewijzigd)
Servië en Montenegro	YU		Het hele land
	YU-1	—	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 98/371/EG van de Commissie (zoals laatstelijk gewijzigd)
	YU-2	—	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 98/371/EG van de Commissie (zoals laatstelijk gewijzigd)
Maleisië	MY		Het hele land
	MY-1	95/1	Enkel het schiereiland Maleisië (het westen)
Slowakije	SK		Het hele land
	SK-1	1/2003	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 98/371/EG van de Commissie (zoals laatstelijk gewijzigd)
	SK-2	1/2003	Als omschreven in bijlage I bij Beschikking 98/371/EG van de Commissie (zoals laatstelijk gewijzigd)

⁽¹⁾ PB L 179 van 22.7.1993, blz. 11.

⁽²⁾ PB L 110 van 28.4.1999, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 378 van 31.12.1994, blz. 11.

DEEL II

Derde landen of delen daarvan waaruit vleesproducten in de Europese Gemeenschap mogen worden ingevoerd

ISO-code	Land van herkomst of deel daarvan	1. Gedomesticeerde runderen 2. Gekweekt evenhoevig wild, met uitzondering van wilde varkens	Gedomesticeerde schapen en geiten	1. Gedomesticeerde varkens 2. Gekweekt evenhoevig wild (wilde varkens)	Gedomesticeerde eenhoevigen	1. Gedomesticeerd pluimvee 2. Gekweekt vederwild	Tamme konijnen en gekweekte leporidae	Vrij evenhoevig wild (met uitzondering van wilde varkens)	Wilde varkens	Wilde eenhoevigen	Wilde leporidae (konijnen en hazen)	Vrij vederwild	Niet-gedomesticeerde landzoogdieren (met uitzondering van hoefdieren en leporidae)
AR	Argentinië AR-1 ⁽¹⁾	C	C	C	A	A	A	C	C	—	A	D	—
	Argentinië AR-3 ⁽¹⁾	A ⁽⁴⁾	A ⁽⁴⁾	C	A	A	A	C	C	—	A	D	
AU	Australië	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	A
BG	Bulgarije BG	D	D	D	A	D	A	D	D	—	A	D	—
	Bulgarije BG-1	A	A	D	A	D	A	A	D	—	A	D	—
	Bulgarije BG-2	A	A	D	A	D	A	A	D	—	A	D	—
	Bulgarije BG-3	D	D	D	A	D	A	D	D	—	A	D	—
BH	Bahrein	B	B	B	B	—	A	C	C	—	A	—	—
BR	Brazilië	C	C	C	A	D	A	C	C	—	A	D	—
	Brazilië BR-1	C	C	C	A	A	A	C	C	—	A	A	—
BW	Botswana	B	B	B	B	—	A	B	B	A	A	—	—
BY	Wit-Rusland	C	C	C	B	—	A	C	C	—	A	—	—
CA	Canada	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	A
CH	Zwitserland	A	A	A	A	A	A	A	D	—	A	A	—
CL	Chili	A	A	A	A	A	A	B	B	—	A	A	—
CN	Volksrepubliek China	B	B	B	B	B	A	B	B	—	A	B	—
CO	Colombia	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—

ISO-code	Land van herkomst of deel daarvan	1. Gedomes- ticeerde runderen 2. Gekweekt even- hoevig wild, met uitzon- dering van wilde varkens	Gedomes- ticeerde schapen en geiten	1. Gedomes- ticeerde varkens 2. Gekweekt even- hoevig wild (wilde varkens)	Gedomesti- ceerde eenhoevigen	1. Gedomes- ticeerd pluimvee 2. Gekweekt vederwild	Tamme konijnen en gekweekte leporidae	Vrij even- hoevig wild (met uitzon- dering van wilde varkens)	Wilde varkens	Wilde eenhoevigen	Wilde lepo- ridae (konijnen en hazen)	Vrij veder- wild	Niet-gedo- mesticeerde landzoog- dieren (met uitzondering van hoef- dieren en leporidae)
CY	Cyprus	C	C	C	A	A	A	C	C	—	A	A	—
CZ	Tsjechië CZ	A	A	A	A	A	A	A	D	—	A	A	—
	Tsjechië — CZ-1	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
	Tsjechië — CZ-2	A	A	A	A	A	A	A	D	—	A	A	—
EE	Estland	C	C	A ⁽²⁾ D ⁽³⁾	A	—	A	C	C	—	A	—	A
ET	Ethiopië	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
GL	Groenland	—	—	—	—	—	A	—	—	—	A	A	A
HK	Hongkong	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	—	—
HR	Kroatië	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	—
HU	Hongarije	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
IL	Israël	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	D	—
IN	India	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
IS	IJsland	B	B	B	A	—	A	B	B	—	A	—	—
KE	Kenia	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
KR	Korea (Rep.)	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
LT	Litouwen	C	C	A ⁽²⁾ D ⁽³⁾	A	D	A	C	C	—	A	D	A
LV	Letland	C	C	A	A	D	A	C	C	—	A	—	A

ISO-code	Land van herkomst of deel daarvan	1. Gedomes-ticeerde runderen 2. Gekweekt even-hoevig wild, met uitzonde-ring van wilde varkens	Gedomes-ticeerde schapen en geiten	1. Gedomes-ticeerde varkens 2. Gekweekt even-hoevig wild (wilde varkens)	Gedomesti-ceerde eenhoevigen	1. Gedomes-ticeerd pluimvee 2. Gekweekt vederwild	Tamme konijnen en gekweekte leporidae	Vrij even-hoevig wild (met uitzon-dering van wilde varkens)	Wilde varkens	Wilde eenhoevigen	Wilde lepo-ridae (konijnen en hazen)	Vrij veder-wild	Niet-gedo-mesticeerde landzoog-dieren (met uitzondering van hoef-dieren en leporidae)
MA	Marokko	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
MG	Madagascar	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	D	—
MK	Voormalige Joegoslavi-sche Republiek Mace-donië (*)	A	A	B	A	—	A	B	B	—	A	—	—
MT	Malta	—	—	—	—	A	A	—	—	—	A	—	—
MU	Mauritius	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
MX	Mexico	A	D	D	A	D	A	D	D	—	A	D	—
MY	MY	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Maleisië MY-1	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
NA	Namibië ⁽¹⁾	B	B	B	B	D	A	B	B	A	A	D	—
NZ	Nieuw-Zeeland	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	A
PL	Polen	A	A	A ⁽²⁾ D ⁽³⁾	A	A	A	A	D	—	A	A	—
PY	Paraguay	C	C	C	B	—	A	C	C	—	A	—	—
RO	Roemenië	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	A
RU	Rusland	C	C	C	B	—	A	C	C	—	A	—	A
SG	Singapore	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	—	—
SI	Slovenië	A	A	D	A	D	A	A	D	—	A	D	—

ISO-code	Land van herkomst of deel daarvan	1. Gedomes-ticeerde runderen 2. Gekweekt even-hoevig wild, met uitzonde-ring van wilde varkens	Gedomes-ticeerde schapen en geiten	1. Gedomes-ticeerde varkens 2. Gekweekt even-hoevig wild (wilde varkens)	Gedomesti-ceerde eenhoevigen	1. Gedomes-ticeerd pluimvee 2. Gekweekt vederwild	Tamme konijnen en gekweekte leporidae	Vrij even-hoevig wild (met uitzon-dering van wilde varkens)	Wilde varkens	Wilde eenhoevigen	Wilde lepo-ridae (konijnen en hazen)	Vrij veder-wild	Niet-gedo-mesticeerde landzoog-dieren (met uitzondering van hoef-dieren en leporidae)
SK	Slowakije	A	A	—	A	A	A	A	D	—	A	A	—
	Slowakije SK-1	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	—
	Slowakije SK-2	A	A	A ⁽²⁾ D ⁽³⁾	A	A	A	A	D	—	A	A	—
SZ	Swaziland	B	B	B	B	—	A	B	B	A	A	—	—
TH	Thailand	B	B	B	B	A	A	B	B	—	A	D	—
TN	Tunesië	C	C	B	B	A	A	B	B	—	A	D	—
TR	Turkije	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
UA	Oekraïne	—	—	—	—	—	A	—	—	—	A	—	—
US	Verenigde Staten van Amerika	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
UY	Uruguay	C	C	B	A	D	A	—	—	—	A	D	—
YU	Servië en Montenegro YU	D	D	D	A	D	A	C	C	—	A	—	—
	Servië en Montenegro YU-1	D	D	D	A	D	A	C	D	—	A	—	—
	Servië en Montenegro YU-2	D	D	D	A	D	A	C	C	—	A	—	—
ZA	Zuid-Afrika ⁽¹⁾	C	C	C	A	D	A	C	C	A	A	D	—
ZW	Zimbabwe ⁽¹⁾	C	C	B	A	D	A	B	B	—	A	D	—

(*) Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië: voorlopige code die niet vooruitloopt op de definitieve benaming voor dit land, die zal worden vastgelegd na de afsluiting van de lopende onderhandelingen in het kader van de Verenigde Naties.

⁽¹⁾ 1 Zie deel III voor minimumeisen voor de behandeling van gepasteuriseerde vleesproducten en biltong.

⁽²⁾ Voor vleesproducten die zijn vervaardigd met vers vlees van gedomesticeerde varkens overeenkomstig Beschikking 98/371/EG, zoals laatstelijk gewijzigd.

⁽³⁾ Voor vleesproducten die zijn vervaardigd met vers vlees van gekweekt evenhoevig wild (varkens).

⁽⁴⁾ Voor vleesproducten die zijn vervaardigd met vers vlees van dieren die zijn geslacht na 1 mei 2002.

— Geen certificaat vastgesteld en geen vleesproducten toegestaan."

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 29 september 2003

inzake een gemeenschappelijke werkwijze voor wijziging van het ontwerp van de nationale voorzijde van voor circulatie bestemde euromuntstukken ⁽¹⁾

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3388)

(Slechts de teksten in de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal zijn authentiek)

(2003/734/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 211,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 106, lid 2, van het Verdrag kunnen de lidstaten munten uitgeven onder voorbehoud van goedkeuring van de Europese Centrale Bank met betrekking tot de omvang van de uitgifte.
- (2) Overeenkomstig artikel 106, lid 2, tweede zin, van het Verdrag heeft de Raad bij Verordening (EG) nr. 975/98 van 3 mei 1998 over de denominaties en technische specificaties van voor circulatie bestemde euromuntstukken ⁽²⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 423/1999 ⁽³⁾, harmonisatiemaatregelen op dit gebied genomen.
- (3) Overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EG) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2596/2000 ⁽⁵⁾, zijn in euro of in cent luidende muntstukken die aan de nominale waarden en technische specificaties voldoen de enige muntstukken die in alle „deelnemende” lidstaten, zoals gedefinieerd in die verordening, de hoedanigheid van wettig betaalmiddel hebben. Sinds zij op 1 januari 2002 in omloop zijn gebracht, circuleren deze muntstukken door het gehele eurogebied.
- (4) De informele Ecofin-Raad van Verona is in april 1996 overeengekomen dat de euromunten een gemeenschappelijke Europese keerzijde en een kenmerkende nationale voorzijde moesten hebben. De gemeenschappelijke ontwerpen voor de verschillende denominaties werden tijdens de Europese Raad van Amsterdam van december 1997 door de staatshoofden en regeringsleiders gekozen na een door de Commissie georganiseerde wedstrijd. De lidstaten hebben het ontwerp voor de nationale zijde van de euromunten gekozen.
- (5) Op 23 november 1998 is de Raad overeengekomen dat er in de beginjaren van de nieuwe biljetten en munten een moratorium moest gelden voor de uitgifte van voor circulatie bestemde gedenkmunten. Eurogedenkmunten zijn specifieke, voor circulatie bestemde munten die voldoen aan de technische specificaties van Verordening (EG) nr. 975/98, maar waarbij het normale nationale ontwerp voor de voorzijde wordt vervangen door een ander nationaal ontwerp om een bepaalde gebeurtenis of persoon te herdenken.
- (6) Een overeengekomen gemeenschappelijke werkwijze voor wijziging van het ontwerp van de nationale voorzijde van voor circulatie bestemde euromuntstukken zou er met name toe bijdragen dat degenen die beroepshalve met muntstukken omgaan en het grote publiek lang genoeg van tevoren op de hoogte worden gesteld van dergelijke wijzigingen.
- (7) De lidstaten zijn over de in deze aanbeveling beschreven gemeenschappelijke werkwijze geraadpleegd, zodat rekening kon worden gehouden met hun diverse nationale tradities en voorkeuren op dit gebied. De gemeenschappelijke werkwijze zou de lidstaten voldoende ruimte moeten bieden om hun tradities terzake te handhaven.
- (8) Uitgiften van voor circulatie bestemde eurogedenkmunten zouden alleen uiterst belangrijke gebeurtenissen of personen moeten herdenken, aangezien dergelijke munten in het gehele eurogebied zullen circuleren. Aan minder belangrijke onderwerpen zou eerder aandacht moeten worden besteed door middel van verzamelmunten, die niet voor circulatie bestemd zijn en die gemakkelijk van voor circulatie bestemde munten te onderscheiden moeten zijn.
- (9) Het is in een aantal lidstaten gebruikelijk uitgiften van voor circulatie bestemde eurogedenkmunten tot één denominatie te beperken. Dit gebruik kan als passend kader voor dergelijke uitgiften dienen. De munt van 2 euro is voor dit doel het meest geschikt, vooral wegens de grote diameter en de technische kenmerken, die een adequate bescherming tegen vervalsing bieden.
- (10) Voor voor circulatie bestemde gedenkmunten zijn bepaalde oplagebeperkingen nodig om ervoor te zorgen dat dergelijke munten een klein percentage van het totale aantal in omloop zijnde muntstukken van 2 euro blijven vormen. Tegelijkertijd moeten de maxima de uitgifte van voldoende munten mogelijk maken zodat zij ten minste gedurende een bepaalde periode werkelijk in omloop kunnen komen.

⁽¹⁾ Zie ook een mededeling van de Commissie betreffende deze aanbeveling (PB C 247 van 15.10.2003).

⁽²⁾ PB L 139 van 11.5.1998, blz. 6.

⁽³⁾ PB L 52 van 27.2.1999, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB L 139 van 11.5.1998, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 300 van 29.11.2000, blz. 2.

- (11) De Gemeenschap heeft monetaire overeenkomsten gesloten met het Vorstendom Monaco, de Republiek San Marino en Vaticaanstad volgens welke zij een bepaalde hoeveelheid voor circulatie bestemde euromuntstukken mogen uitgeven. De gemeenschappelijke werkwijze moet ook van toepassing zijn op de voor circulatie bestemde muntstukken die door deze staten worden uitgegeven,

BEVEELT AAN:

Artikel 1

Wijziging van de nationale zijde van de normale voor circulatie bestemde euromuntstukken

Onverminderd artikel 2 van deze aanbeveling mogen de ontwerpen die voor de nationale voorzijden van de voor circulatie bestemde, in euro of in cent luidende muntstukken worden gebruikt, niet voor eind 2008 worden gewijzigd, tenzij het op een muntstuk afgebeelde staatshoofd verandert. Voor het einde van deze periode onderzoekt de Commissie of dit moratorium moet worden verlengd dan wel een andere werkwijze moet worden ingevoerd.

Artikel 2

Uitgifte van voor circulatie bestemde euromuntstukken

Vanaf 2004 moet de uitgifte van voor circulatie bestemde euromuntstukken met een ander nationaal ontwerp voor de voorzijde dan dat van de normale voor circulatie bestemde euromuntstukken aan de volgende regels voldoen:

- a) het aantal uitgaven is beperkt tot één per uitgevende staat per jaar, onverminderd het bepaalde onder c) i). Dit maximum is niet van toepassing op eventuele voor circulatie bestemde euromuntstukken die gezamenlijk worden uitgegeven door alle landen van het eurogebied;
- b) voor dergelijke uitgaven wordt uitsluitend het muntstuk van 2 euro gebruikt;
- c) het totale aantal per uitgifte in omloop gebrachte munten mag niet groter zijn dan het grootste van de volgende twee maxima:
 - i) 0,1 % van het totale aantal muntstukken van 2 euro dat tot het begin van het jaar vóór het jaar van uitgifte van de gedenkmunt door alle uitgevende staten in omloop is gebracht, waarbij dit maximum wordt verhoogd tot 2,0 % van het totale aantal door alle uitgevende staten in omloop gebrachte muntstukken van 2 euro indien een zeer symbolische gebeurtenis van echt mondiale betekenis wordt herdacht; in dat geval geeft de uitgevende

staat de volgende vier jaar geen andere, soortgelijke voor circulatie bestemde euromuntstukken uit en geeft hij bovendien de redenen voor de keuze van het verhoogde maximum op in het kader van de regels inzake voorafgaande informatieverstrekking van artikel 3, onder b);

- ii) 5,0 % van het totale aantal muntstukken van 2 euro dat tot het begin van het jaar vóór het jaar van uitgifte van de gedenkmunt door de betrokken uitgevende staat in omloop is gebracht.

Artikel 3

Ontwerp van de nationale zijden en bekendmaking van toekomstige veranderingen

Voor alle in euro of in cent luidende muntstukken die voor circulatie zijn bestemd, gelden de volgende regels:

- a) overeenkomstig de gebruikelijke praktijk draagt de nationale zijde twaalf sterren rond het ontwerp en het jaartal;
- b) de Commissie wordt ten minste zes maanden voor de uitgifte van de betrokken muntstukken op de hoogte gebracht van voorgenomen wijzigingen van het ontwerp van de nationale voorzijde van de euromuntstukken; zij legt alle uitgaven van voor circulatie bestemde gedenkmunten met een voorgenomen oplage die hoger is dan het in artikel 2, onder c) i), genoemde maximum van 0,1 %, ter goedkeuring voor aan het Economisch en Financieel Comité;
- c) alle relevante informatie over nieuwe ontwerpen voor nationale zijden van muntstukken wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Adressaten

Deze aanbeveling is gericht tot het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Portugese Republiek, de Republiek Oostenrijk en de Republiek Finland.

Gedaan te Brussel, 29 september 2003.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

(Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

**GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT 2003/735/GBVB VAN DE RAAD
van 13 oktober 2003
tot wijziging van Gemeenschappelijk Standpunt 2003/495/GBVB inzake Irak**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 15,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 7 juli 2003 heeft de Raad Gemeenschappelijk Standpunt 2003/495/GBVB inzake Irak⁽¹⁾ aangenomen ter uitvoering van Resolutie 1483(2003) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, houdende intrekking van elk verbod op handel met Irak en op de verstrekking van financiële en economische middelen aan Irak dat was ingesteld bij Resolutie 661(1990) en latere resoluties terzake, waaronder Resolutie 778(1992). Een uitzondering wordt gemaakt voor verboden met betrekking tot de verkoop of levering aan Irak van ander wapentuig en aanverwant materiaal dan het wapentuig en aanverwant materiaal dat is benodigd door de Verenigde Staten van Amerika en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland als bezettingsmachten onder gezamenlijk gezag („de Autoriteit”). Tevens worden in Resolutie 1483(2003) nieuwe maatregelen opgelegd.
- (2) Er moet duidelijkheid worden geschapen over een aantal bepalingen van Gemeenschappelijk Standpunt 2003/495/GBVB.
- (3) Een optreden van de Gemeenschap is nodig om bepaalde maatregelen uit te voeren,

HEEFT HET VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 2 van Gemeenschappelijk Standpunt 2003/495/GBVB wordt vervangen door:

„Artikel 2

Alle tegoeden en andere financiële activa of economische middelen:

- a) van de vorige regering van Irak of van overheidsinstanties, rechtspersonen, agentschappen zoals aangewezen door het bij Resolutie 661(1990) van de Veiligheidsraad ingestelde Comité, die zich op 22 mei 2003 buiten Irak bevinden of
- b) die naar het buitenland zijn gebracht of zijn verworven door Saddam Hussein of andere hoge officieren van het voormalige Iraakse regime of hun naaste familieleden, met inbegrip van middelen waarvan de eigendom of de zeggenschap, direct of indirect, berust bij hen of bij personen die namens hen of op hun aanwijzing handelen, zoals aangewezen door het bij Resolutie 661(1990) van de Veiligheidsraad ingestelde Comité,

worden onmiddellijk bevroren. De lidstaten zorgen ervoor dat ze onmiddellijk worden overgedragen aan het Ontwikkelingsfonds voor Irak, onder de voorwaarden van Resolutie 1483(2003), tenzij deze tegoeden of andere financiële activa of economische middelen het voorwerp zijn van een eerder justitieel, administratief of arbitrair retentierecht of uitspraak; in dit geval kunnen ze gebruikt worden om het retentierecht uit te oefenen of de uitspraak ten uitvoer te leggen.”.

Artikel 2

Dit gemeenschappelijk standpunt wordt van kracht op de datum van vaststelling.

Artikel 3

Dit gemeenschappelijk standpunt wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Luxemburg, 13 oktober 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

F. FRATTINI

⁽¹⁾ PB L 169 van 8.7.2003, blz. 72.